

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Trepkou ve věci

žalobce:

██████████ K ██████████ J ██████████ narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Čížkem
sídlem Na Struže 1740/7, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 00 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 42, 120 00 Praha 2

o zaplacení 2 362 107,50 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 160 107,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 160 107,50 Kč od 20. 11. 2018 do zaplacení, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v části, ve které žalobce požadoval zaplacení částky 2 202 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 2 202 000 Kč od 20. 11. 2018 do zaplacení, zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 44 751,72 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Michala Čížka, advokáta, sídlem Na Struže 1740/7, 110 00 Praha 1.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 29. 11. 2018 domáhal na žalovaném zaplacení částky 2 362 107,50 Kč s příslušenstvím jako náhrady nemajetkových újem a škod způsobených mu nezákonným trestním stíháním a výkonem nezákonně uloženého trestu.
2. Žalobce uvedl, že usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, SKPV, ze dne 18. 1. 2013, bylo zahájeno jeho trestní stíhání jednak pro zločin podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, jednak pro zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, 5 písm. b) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství s R.N. [REDAKCE]. Stížnost žalobce byla zamítnuta usnesením státního zástupce ze dne 20. 2. 2013. Následně byla na žalobce podána obžaloba ze dne 21. 10. 2013, a to pro oba uvedené zločiny. Rozsudkem Krajského soudu v Praze (dále jen „KS Praha“) ze dne 23. 10. 2014 byli žalobce i R.N. [REDAKCE] obžaloby v celém rozsahu obžaloby zproštěni. Stran skutku kvalifikovaného jako zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku byl rozsudek ve vztahu k oběma obžalovaným zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze (dále jen „VS Praha“) ze dne 14. 5. 2015 a v tomto rozsahu byla věc vrácena KS Praha. Ve zbylém rozsahu nabyl zprošťující rozsudek právní moci. Rozsudkem KS Praha ze dne 27. 4. 2016 ve spojení s rozsudkem VS Praha ze dne 8. 12. 2016 byl žalobce uznán vinným zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2 trestního zákoníku a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let. Pro výkon trestu byl žalobce zařazen do věznice s dozorem. Dne 16. 2. 2017 proto žalobce musel nastoupit k výkonu trestu odnětí svobody do věznice [REDAKCE]. Na základě dovolání žalobce byly uvedené odsuzující rozsudky zrušeny usnesením Nejvyššího soudu ČR (dále jen „NSČR“) ze dne 27. 6. 2017, když NSČR v rozhodnutí mj. konstatoval, že: „V daném případě skutečně nebyla vyvrácena obhajoba obviněného, že o falešném původu směnky nevěděl. Proto je nutné, aby soudy respektovaly zásadu, z níž vyplývá, že zůstanou-li po vyčerpání všech dosažitelných důkazů pochybnosti o některé skutkové okolnosti důležité pro zavinění, je nutno s použitím zásady in dubio pro reo rozhodnout ve prospěch obžalovaného a uznat jej vinným.“ NSČR rovněž dodal, že: „V posuzovaném případě obviněného [REDAKCE] K. J. jsou skutková zjištění Krajského soudu v Praze a následně i Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího tak, jak jsou vyjádřena v popisu skutku rozsudku odvolacího soudu obledně popisu subjektivní stránky jednání obviněného, v extrémním nesouladu s provedenými důkazy.“ Dne 27. 6. 2017 byl žalobce propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. KS Praha následně žalobce obžaloby v plném rozsahu zprostil, a to rozsudkem ze dne 8. 9. 2017, který nabyl právní moci dne 30. 11. 2017, když mj. uvedl: „Je teby skutečností, že obžalovaný zmiňovanou směnku měl v držení, avšak nevytvořil ji a nepadělal, a v tomto řízení nebylo žádným způsobem prokázáno, že by věděl o tom, že je směnka padělaná. Nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného [REDAKCE] J. [REDAKCE] že zmiňovaná směnka mu byla prezentována jako pravá. ... Směnku v pozdější době nijak neuplatňoval a sám ji dobrovolně vydal policii, na místo, aby tento důkaz zničil. Subjektivní stránka žalovaného trestného činu proto nemohla být naplněna.“
3. Popsaným nezákonným trestním stíháním a nezákonným uložením trestu, který žalobce z části vykonal, vznikly žalobci škody a nemajetkové újmy, které požadoval nahradit.

1. zastoupení obhájci

Žalobce byl v trestním řízení zastoupen advokátem JUDr. Eduardem Brunou, Ph.D. a následně advokátem JUDr. Ladislavem Veselým. Dále vynaložil náklady na dva znalecké posudky předložené v trestním řízení.

a) obhajoba JUDr. Brunou, Ph.D.

Na základě sedmi vystavených faktur zaplatil žalobce JUDr. Brunovi, Ph.D. za vykonanou obhajobu celkem částku 263 750 Kč vč. DPH. JUDr. Bruna, Ph.D. vykonal při obhajobě žalobce v předmětném řízení a v jeho souvislosti nejméně 80 úkonů (přičemž některé z těchto úkonů se s ohledem na dobu trvání skládají z více úkonů dle advokátního tarifu), které zahrnují úkony

v rámci zastupování žalobce v přípravném řízení i v řízení před soudy, jakož i sepisy podání a porady s klientem. V letech 2013 až 2016 se uskutečnilo celkem 43 porad žalobce s jeho obhájcem přesahujících 1 hodinu, dále se jedná o 2 porady ve věznici [REDAKCE] ze dnů 23. 2. 2017 a 20. 3. 2017. Pokud by byla odměna účtována dle advokátního tarifu, činila by při odměně dle § 10 odst. 3 písm. c), § 7 advokátního tarifu za 1 úkon ve výši 2 300 Kč mimosmluvní odměna následující:

datum	popis	odměna dle tarifu
5. 2. 2013	převzetí a příprava zastoupení	2 300 Kč
5. 2. 2013	porada (zahájení trestního stíhání, Policie ČR, Usnesení PČR, č. j.: [REDAKCE] vydané dne 18. ledna 2013) 17.00-19.15 hod.	4 600 Kč
7. 2. 2013	sepis stížnosti proti Usnesení PČR vydanému dne 18. 1. 2013	1 150 Kč
28. 2. 2013	porada 17.15-19.45 hod.	4 600 Kč
20. 3. 2013	porada (před konáním výsledku obviněného) 17.15-19.40 hod.	4 600 Kč
21. 3. 2013	účast u výsledku obviněného žalobce 9.10-12.30 hod.	4 600 Kč
15. 4. 2013	porada 15.00-16.40 hod.	2 300 Kč
18. 4. 2013	účast u výsledku svědka K [REDAKCE] ve VV Ruzyně 9.40-10.20 hod.	2 300 Kč
23. 4. 2013	účast u výsledku obviněného N [REDAKCE] 9.30-10.00 hod.	2 300 Kč
6. 5. 2013	porada (konzultace otázek před výsledkem poškozeného) 12.35-15.10 hod.	4 600 Kč
7. 5. 2013	účast u výsledku svědka V [REDAKCE] 9.00-11.30 hod.	4 600 Kč
21. 5. 2013	účast u výsledku svědka Š [REDAKCE] 13.00-14.45 hod.	2 300 Kč
23. 5. 2013	porada (průběh vyšetřování) 18.10-19.30 hod.	2 300 Kč
28. 5. 2013	porada (průběh vyšetřování) 16.10-17.25 hod.	2 300 Kč
30. 5. 2013	účast u výsledku obviněného N [REDAKCE] 14.20-16.00 hod.	2 300 Kč
13. 6. 2013	účast u výsledku obviněného N [REDAKCE] 13.10-14.45 hod.	2 300 Kč
17. 6. 2013	účast u výsledku svědka G [REDAKCE] 10.55-12.10 hod.	2 300 Kč
9. 7. 2013	účast u výsledku svědka Š [REDAKCE] 10.10-10.25 hod.	2 300 Kč
22. 7. 2013	porada (průběh vyšetřování) 18.35-19.50 hod.	2 300 Kč
11. 9. 2013	porada (před prostudováním spisu) 14.40-16.15 hod.	2 300 Kč
12. 9. 2013	prostudování spisu 9.00-11.10 hod.	4 600 Kč
18. 10. 2013	porada (po ukončení vyšetřování)	2 300 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Dračková

	18.00-19.40 hod.	
24. 10. 2013	porada (po ukončení vyšetřování) 12.00-13.25 hod.	2 300 Kč
3. 1. 2014	porada (konzultace k sepisu vyjádření) 10.00-12.25 hod.	4 600 Kč
22. 1. 2014	porada (k sepisu návrhu na doplnění dokazování) 15.30-17.40 hod.	4 600 Kč
23. 1. 2014	sepis návrhu na doplnění dokazování dle §33 odst. 1, 5 trestního řádu	1 150 Kč
28. 1. 2014	porada (před hlavním líčením) 18.00-19.35 hod.	2 300 Kč
3. 2. 2014	porada (před hlavním líčením) 18.05-19.40 hod.	2 300 Kč
5. 2. 2014	účast u hlavního líčení 09.00-14.00 hod.	11 500 Kč
6. 2. 2014	účast u hlavního líčení 08.30-10.00 hod., 10.15-10.20 hod.	2 300 Kč
11. 2. 2014	porada (konzultace probíhajícího hlavního líčení) 15.05-17.35 hod.	4 600 Kč
19. 2. 2014	porada (konzultace před hlavním líčením) 17.30-19.15 hod.	2 300 Kč
9. 3. 2014	porada (konzultace před hlavním líčením) 17.15-19.25 hod.	4 600 Kč
10. 3. 2014	účast u hlavního líčení 08.30-11.00 hod., 13.00-14.05 hod., 14.15-14.25 hod.	6 900 Kč
11. 3. 2014	účast u hlavního líčení 08.30-10.00 hod.	2 300 Kč
19. 3. 2014	porada (konzultace probíhajících hlavních líčení) 17.35-19.05 hod.	2 300 Kč
27. 3. 2014	porada (konzultace znalecký posudek) 17.45-19.40 hod.	2 300 Kč
16. 4. 2014	porada (před hlavním líčením) 16.05-18.20 hod.	4 600 Kč
17. 4. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-10.00 hod.	2 300 Kč
29. 4. 2014	porada (konzultace zadání znaleckého posudku) 17.15-18.20 hod.	2 300 Kč
20. 5. 2014	porada (před nařízeným hlavním líčením) 16.05-19.20 hod.	6 900 Kč
22. 5. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-10.30 hod.	2 300 Kč
30. 6. 2014	účast u hlavního líčení 08.30-08.50 hod., 9.05-9.10 hod.	2 300 Kč
16. 9. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-9.13 hod., 9.26-9.30 hod.	2 300 Kč
29. 9. 2014	porada (před konáním hlavního líčení) 18.05-19.30 hod.	2 300 Kč
30. 9. 2014	účast u hlavního líčení 8.00-8.28 hod.	2 300 Kč

1. 10. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-9.08 hod., 9.21-9.25 hod.	2 300 Kč
20. 10. 2014	porada (před konáním hlavního líčení) 18.05-19.55 hod.	2 300 Kč
22. 10. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-8.41 hod.	2 300 Kč
23. 10. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-10.15 hod., 10.35-11.40 hod., 14.30-15.25 hod.	6 900 Kč
5. 12. 2014	porada (konzultace průběhu hlavních líčení) 17.05-19.45 hod.	4 600 Kč
5. 2. 2015	porada (konzultace průběhu hlavních líčení) 17.30-18.50 hod.	2 300 Kč
16. 3. 2015	porada (konzultace) 16.30-18.10 hod.	2 300 Kč
1. 4. 2015	porada (průběžná konzultace) 18.00-19.30 hod.	2 300 Kč
14. 5. 2015	účast u veřejného zasedání 9.00- hod.	2 300 Kč
21. 10. 2015	porada (průběžná konzultace) 16.30-18.00 hod.	2 300 Kč
5. 11. 2015	porada (konzultace) 19.30-21.00 hod.	2 300 Kč
4. 2. 2016	porada (před hlavním líčením) 16.30-18.50 hod.	4 600 Kč
8. 2. 2016	porada (konzultace před hlavním líčením) 18.00-20.20 hod.	4 600 Kč
9. 2. 2016	účast u hlavního líčení 12.15-16.00 hod.	4 600 Kč
10. 2. 2016	účast u hlavního líčení 8.30-10.55 hod., 11.15-12.00 hod., 12.45-13.17 hod.	9 200 Kč
11. 2. 2016	účast u hlavního líčení 9.15-10.19 hod., 10.25-10.36 hod.	2 300 Kč
12. 2. 2016	sepis návrhu na doplnění dokazování dle § 33 odst. 1, 5 trestního řádu	1 150 Kč
9. 3. 2016	porada (příprava na hlavní líčení) 18.00-19.20 hod.	2 300 Kč
14. 3. 2016	účast u hlavního líčení 8.30-9.20 hod., 12.00-12.35 hod.	2 300 Kč
22. 4. 2016	porada (konzultace před hlavním líčením) 15.00-17.20 hod.	4 600 Kč
25. 4. 2016	účast u hlavního líčení 8.30-10.30 hod., 10.50-11.48 hod.	4 600 Kč
25. 4. 2016	porada (konzultace) 16.15-17.35 hod.	2 300 Kč
27. 4. 2016	účast u hlavního líčení – rozsudek 14.00-15.00 hod.	2 300 Kč
16. 6. 2016	porada (konzultace rozsudku) 18.10-19.45 hod.	2 300 Kč
10. 8. 2016	porada (konzultace rozsudku) 17.30-18.45 hod.	2 300 Kč

5. 9. 2016	porada (konzultace sepisu odvolání) 17.00-19.45 hod.	4 600 Kč
9. 9. 2016	porada (konzultace sepisu odvolání) 16.10-20.25 hod.	9 200 Kč
12. 9. 2016	Sepis odvolání do rozsudku vydaného dne 27. 4. 2016	1 150 Kč
2. 12. 2016	porada (konzultace před veřejným zasedáním) 16.30-18.45 hod.	4 600 Kč
7. 12. 2016	porada (konzultace před veřejným zasedáním) 18.00-21.10 hod.	6 900 Kč
8. 12. 2016	účast u veřejného zasedání 9.00-10.20 hod., 10.45-12.00 hod., 13.30-14.00 hod.	6 900 Kč
14. 12. 2016	porada (konzultace po veřejném zasedání) 18.10-20.45 hod.	4 600 Kč
23. 2. 2017	návštěva žalobce ve Vazební věznici [redacted] konzultace ve věci dovolání) 11.15-12.25 hod.	2 300 Kč
20. 3. 2017	návštěva žalobce ve Vazební věznici [redacted] konzultace ve věci dovolání) 19.30-20.45 hod.	2 300 Kč
celkem		273 700 Kč

S přičtením režijních paušálů ve výši 24 000 Kč (80x 300 Kč) a 21% DPH ve výši 62 517 Kč by pak celkové náklady dle advokátního tarifu činily 360 217 Kč. Žalobce tak k náhradě požadoval částku skutečně zaplacenou JUDr. Brunovi, Ph.D., tj. 263 750 Kč.

b) obhajoba JUDr. Veselým

JUDr. Veselému žalobce za vykonanou obhajobu zaplatil dne 20. 12. 2017 částku 24 200 Kč vč. DPH. JUDr. Veselý vykonal při obhajobě žalobce v předmětném řízení a v jeho souvislosti celkem 19 úkonů, které zahrnují převzetí zastoupení, sepis dovolání, 2 úkony za účast v hlavním líčení dne 8. 9. 2017 a 15 porad (konzultací) se žalobcem ve věznici [redacted] v období od 17. 2. 2017 do 6. 4. 2017, jak vyplývá z potvrzení Vězeňské služby ze dne 15. 5. 2018. Pokud by byla odměna účtována dle advokátního tarifu, činila by při odměně dle § 10 odst. 3 písm. c), § 7 advokátního tarifu za 1 úkon ve výši 2 300 Kč mimosmluvní odměna s přičtením 19 režijních paušálů a 21% DPH celkem 59 774 Kč. Žalobce tak k náhradě požadoval částku skutečně zaplacenou JUDr. Veselému, tj. 24 200 Kč.

2. znalecké posudky

Žalobce vynaložil náklady na dva znalecké posudky předložené v trestním řízení. Jedná se jednak o znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie č. 55-IV/2016 vypracovaný PhDr. Marií Svobodovou, Ph.D. ze dne 29. 10. 2016, za který žalobce zaplatil částku 22 385 Kč. Dále jde o znalecký posudek ve věci původnosti zvukového záznamu č. 9 Filozofické fakulty UK, zpracovatele doc. Mgr. Radka Skarnitzla, Ph.D. ze dne 21. 4. 2016, za který žalobce zaplatil částku 9 500 Kč.

3. nemajetkové újmy

a) nemajetková újma způsobená uložením a částečným výkonem trestu

Žalobce byl zaměstnán u spol. [redacted] na pozici ředitel strategického nákupu dle pracovní smlouvy ze dne 25. 2. 2009 ve znění dodatku č. 1 ze dne 16. 1. 2012, přičemž měl v popisu práce komunikaci s klíčovými zákazníky a péči o tyto zákazníky. Hlavní činností [redacted] byla výroba [redacted] v továrně v Liberci a prodej tohoto produktu. Ke dni 1. 3. 2016 došlo jednostranným úkonem zaměstnavatele ke snížení

hrubé mzdy žalobce pobírané od [redacted] z částky 130 000 Kč na částku 51 000 Kč. S ohledem na pravomocné odsouzení žalobce pro trestný čin s ním jeho zaměstnavatel ukončil pracovní poměr okamžitým zrušením ze dne 15. 2. 2017 převzatým žalobcem téhož dne. Žalobce tedy v důsledku nezákonného odsouzení přišel o zaměstnání a následně si bezúspěšně hledal práci. [redacted] jej odmítla přijmout zpátky do pracovního poměru, jak vyplývá z dopisu ze dne 27. 7. 2017. Zásadní nevýhodou žalobce při hledání nové práce však byla mediální dehonestace, která provázela jeho trestní kauzu, o které vyšlo nejméně několik desítek článků v novinách a o které hojně referovaly i televizní stanice. S ohledem na negativní publicitu proto žalobce nemohl sehnat novou práci, přičemž tento fakt nelze klást za vinu žalobci, který nezavinil své nezákonné odsouzení. Nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným uložením trestu a jeho částečným výkonem žalobce požadoval nahradit v penězích. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění žalobce předně odkázal na judikaturu NSČR, dle které v případech vazby v řízení, které skončilo zproštěním obžaloby, odpovídá adekvátní odškodnění částice v rozmezí 500 Kč až 1 500 Kč za jeden den jejího trvání, současně však zdůraznil, že uložení trestu odnětí svobody pravomocným rozsudkem a zahájení výkonu tohoto trestu představuje daleko významnější a hlubší zásah do lidských práv než vzetí do vazby, neboť vazba je jen „předběžným opatřením“, které automaticky nepotvzuje vinu obviněného. Zahájení a vedení trestního stíhání a zejména odsouzení a výkon trestu odnětí svobody vrhly na žalobce negativní světlo, nenávratně poškodily jeho pověst a zasáhly do jeho osobního a profesního života. Je to právě negativně ovlivněná pověst žalobce, co motivuje jiné osoby k tomu, že mění svůj postoj vůči osobě žalobce, a je proto nezbytné, aby odpovědnost za takové zásahy do pověsti, neskončilo-li trestní stíhání odsuzujícím rozsudkem, na sebe převzal stát. Samotné držení ve vězení (což se vztahuje i na vazbu, kterou však oproti výkonu trestu odnětí svobody lze považovat za mírnější poškození práv) má z povahy věci negativní dopady do svobody pohybu či do práva na soukromí a rovněž v tomto ohledu výkon trestu odnětí svobody sám o sobě působí újmu na základních právech, svobodách a důstojnosti dotčené osoby. Dále působí stres, nejistotu, úzkost apod. Navíc je třeba přihlídnout k dalším individuálním okolnostem jednotlivého případu, jakými mohou být životní podmínky ve věznicí, možnost kontaktu žalobce (poškozené osoby) s rodinnými příslušníky a s okolím, s tím související porušení práva na rodinný život atd. Popřípadě je třeba zabývat se též dopadem výkonu trestu odnětí svobody do profesního života jedince, do jeho společenské pověsti a cti; v tomto ohledu může být popřípadě relevantní i skutečnost, že informace o odsouzení a za jakých okolností byla šířena. Všechny tyto negativní následky výkonu trestu odnětí svobody byly v případě žalobce splněny. Žalobce byl v pracovním poměru, který skončil až v důsledku odsouzení k trestu odnětí svobody, a po propuštění z vězení se aktivně snažil si práci najít, což se mu však nepodařilo. Je tedy zřejmé, že v důsledku stíhání a zejména odsouzení byl omezen v profesním životě ve smyslu možnosti obstarávat si práci obživu, k čemuž je třeba přihlídnout jako k jednomu z kritérií pro stanovení formy a výše přiměřeného zadostiučinění. Je rovněž zřejmé, že veřejnost byla orgány činnými v trestním řízení rozsáhle informována o trestním stíhání a odsouzení žalobce, takže v části veřejnosti nepochybně nadále přetrvává přesvědčení o trestné činnosti žalobce. Žalobce odkázal na příložený výběr (přehled) několika desítek článků z některých médií z období let 2014 až 2017 (MF Dnes, Lidové noviny, Hospodářské noviny, Respekt). Jedná se tedy o hlavní tištěná periodika v ČR, přičemž jde jen o menší část článků a reportáží, které byly v souvislosti s trestním řízením žalobce zveřejněny. Další zprávy byly publikovány i na hlavních televizních stanicích a v dalších periodikách. Z důvodu nástupu do vězení rovněž došlo k narušení vztahu mezi žadatelem a jeho přítelkyní A. [redacted] M. [redacted]. Žalobce je proto přesvědčen, že je s ohledem na zásadní zásah do jeho lidských práv odůvodněno zvýšení NSČR doporučené hranice zadostiučinění ve výši 1 500 Kč za jeden den výkonu trestu, a to na částku 5 000 Kč za jeden den výkonu trestu. Žalobce strávil ve vězení dobu od 16. 2. 2017 do 27. 6. 2017, tj. celkem 132 dnů, a požadoval tak přiměřené zadostiučinění ve výši 660 000 Kč.

b) nemajetková újma způsobená trestním stíháním

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbota Dračková

Žalobce je dále přesvědčen, že přiměřené zadostiučinění jen za dobu jeho pobytu ve výkonu trestu odnětí svobody je zcela nedostatečnou nápravou zásahu do základních práv žalobce, který byl nezákonně stíhán již od ledna 2013 do listopadu 2017, tj. po dobu přesahující čtyři a půl roku (58,5 měsíce). Žalobce tak požadoval i přiměřené zadostiučinění za dobu trestního stíhání a za dobu po propuštění z výkonu trestu. Veřejnost byla orgány činnými v trestním řízení rozsáhle informována o trestním stíhání a odsouzení žalobce, takže v části veřejnosti nepochybně nadále přetrvává přesvědčení o trestné činnosti žalobce. Pracovní kariéra žalobce byla navíc trestním stíháním a odsouzením zcela zničena a žalobce proto nebyl schopen najít zaměstnání. Trestní stíhání a odsouzení proto znamenalo devastující zásah do osobního, rodinného a profesního života žalobce, který není možné zúžit jen na dobu pobytu žalobce ve vězení. Předmětné trestní řízení představovalo významný zásah do soukromého a osobního života žalobce a zcela negativně se dotklo jeho cti a dobré pověsti. Takový zásah byl o to intenzivnější, neboť se následně prokázalo, že skutek, z něhož byl žalobce obviněn, obžalován a odsouzen, nebyl trestným činem. Žalobce tak požadoval po zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč.

4. Požadavky na náhradu uvedených škod a nemajetkových újem žalobce uplatnil u žalovaného žádostí dne 17. 5. 2018, doručenou dne 18. 5. 2018. Žalovaný žádost vyřídil stanoviskem ze dne 9. 11. 2018, doručeným žalobci dne 19. 11. 2018, kterým žádosti vyhověl pouze částečně:
 - Náklady obhajoby uhrazené JUDr. Brunovi, Ph.D. žalovaný nahradil toliko v částce 214 351,50 Kč, když za některé úkony právní služby odmítl náhradu přiznat. Pokud jde o dva návrhy na doplnění dokazování ze dnů 23. 1. 2014 a 12. 2. 2016, jedná se dle žalobce nepochybně o úkony dle advokátního tarifu, neboť jde o písemné podání nebo návrh ve věci samé, popř. úkon těmito úkony povahou a účelem nejbližší. Pokud jde o odmítnutí náhrady za úkony v podobě 21 porad se žalobcem, tj. v podstatě poloviny uskutečněných porad mezi obhájcem a jeho klientem, žalobce zdůraznil, že všechny tyto porady představovaly skutečně účelné a potřebné úkony právní služby k obraně práv žalobce. Množství porad odpovídá složitosti věci i délce řízení, kdy jedna porada v průměru vychází na období delší než 1 měsíc. Žalobce proto podanou žalobou požadoval zaplatit neuhrazený rozdíl ve výši 49 398,50 Kč.
 - Náklady obhajoby uhrazené JUDr. Veselému žalovaný nahradil toliko v částce 18 876 Kč, tj. přiznal náhradu jen za 6 úkonů právní služby z 19, zbývajících 13 úkonů (porad) neuznal. Žalobce opět zdůraznil, že všechny tyto porady představovaly skutečně účelné a potřebné úkony právní služby k obraně práv žalobce, kdy jejich množství odpovídá složitosti věci – podání dovolání v komplikovaném případě. Žalobce proto podanou žalobou požadoval zaplatit neuhrazený rozdíl ve výši 5 324 Kč, který navíc odpovídá pouhým 2 poradám navíc z odmítnutých 13 porad.
 - Žalovaný žalobci přiznal náhradu jen za druhý z uvedených posudků, náhrada za první posudek přiznána nebyla s odůvodněním, že se nejedná o účelně vynaložené náklady, neboť podle odůvodnění zprošťujícího rozsudku nebyl tento znalecký posudek použit jako důkaz, který by vedl k rozhodnutí o zproštění žalobce. S takovým závěrem žalobce nesouhlasil. První znalecký posudek k původnosti zvukového záznamu (audionahrávce, na kterou soudy ve svých rozhodnutích odkazovaly) byl vypracován v rámci odvolacího řízení a znalkyně byla dokonce vyslechnuta VS Praha. Žalobce si nemohl být předem vědom, který z jím poskytnutých důkazů (posudků) bude soudy zohledněn v jeho prospěch. KS Praha sice ve svém zprošťujícím rozhodnutí cituje posudek doc. Mgr. Skarnitzla, Ph.D., stejně tak však mohl odkázat i na posudek PhDr. Svobodové, Ph.D., jednalo se tedy o účelně vynaložený náklad. Žalobce proto podanou žalobou požadoval zaplatit i náhradu za znalecký posudek PhDr. Svobodové, Ph.D. ve výši 22 385 Kč.
 - Žalovaný přiznal žalobci za výkon trestu odnětí svobody odškodnění ve výši 198 000 Kč, tj. částku 1 500 Kč za den výkonu trestu. Z důvodů uvedených v žalobě se žalobce nemůže ztotožnit se závěrem, že by sazba 1 500 Kč za jeden den trestu odnětí svobody měla být

dostatečná, proto podanou žalobou požadoval zaplatit rozdíl oproti vyčíslenému požadavku ve výši 462 000 Kč.

Konečně na náhradě nemajetkové újmy způsobené samotným trestním stíháním přiznal žalovaný žalobci odškodnění ve výši 177 000 Kč, kterou stanovil jako 2 000 Kč za měsíc stíhání. Jelikož se žalobce nemůže ztotožnit se závěry žalovaného, že se údajně jen obecně vyjadřuje ve smyslu nemajetkové újmy a zásahu do svého osobního života a že dostatečně nedoložil příčinnou souvislost a skutečný vznik nemajetkové újmy, požadoval podanou žalobou zaplatit rozdíl oproti vyčíslenému požadavku ve výši 1 823 000 Kč.

5. Celkem se tak žalobce podanou žalobou domáhal zaplacení částky 2 362 107,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 20. 11. 2018 do zaplacení.
6. Žalovaný žalobou uplatněný nárok neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný uvedl, že u něho žalobce uplatnil podáním ze dne 17. 5. 2018, došlým téhož dne, předmětné nároky na náhradu škod a nemajetkových újem. Žalovaný ve stanovisku ze dne 9. 11. 2018 uznal nároky důvodnými pouze částečně. Přiznané odškodnění bylo žalobci vyplaceno dne 19. 11. 2018. Po stručné rekapitulaci předmětného trestního řízení (obdobně jako žalobce) žalovaný uvedl, že ohledem na výsledek trestního stíhání žalobce, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, bylo třeba usnesení o zahájení trestního stíhání označit z pohledu zákona za nezákonné rozhodnutí. Pokud jde o jednotlivé uplatněné nároky, tyto žalovaný posoudil následovně:

1. zastoupení obhájci

a) obhajoba JUDr. Brunou, Ph.D.

Bylo přiznáno 67,5 úkonů právní služby (66 celých, 3 v poloviční sazbě) v částce 155 250 Kč, 69 režijních paušálů po 300 Kč, tj. v částce 20 700 Kč a ztráta času ve výši 1 200 Kč. Dále byla přiznána DPH celkem v částce 37 201,50 Kč. Nárok na náhradu majetkové újmy představující náklady obhajoby uhrazené JUDr. Brunovi, Ph.D. tak byl uznán důvodným co do částky 214 351,50 Kč vč. DPH.

Spornými úkony právní služby a odměna za ně, které žalovaný neuznává, jsou:

- 5. 2. 2013 – porada je součástí úkonu převzetí a příprava obhajoby;
- 23. 1. 2014 – návrh na doplnění dokazování – není úkonem dle advokátního tarifu;
- 5. 2. 2014 – účast u hlavního líčení – čistý čas hlavního líčení byl 3.43 hod s přerušením na 1 hodinu 17 minut, proto náleží odměna za 2 úkony právní služby a ztráta času ve výši 300 Kč;
- 10. 3. 2014 – účast u hlavního líčení – čistý čas hlavního líčení byl 3 hodiny 55 minut s přerušením na 2 hodiny, proto náleží odměna za 2 úkony právní služby a ztráta času ve výši 400 Kč;
- 10. 2. 2016 – účast u hlavního líčení – čistý čas hlavního líčení byl 4 hodiny 2 minuty s přerušením na 45 minut, proto náleží odměna za 3 úkony právní služby a ztráta času ve výši 200 Kč;
- 12. 2. 2016 – návrh na doplnění dokazování – není úkonem dle advokátního tarifu;
- 27. 4. 2016 – účast u hlavního líčení – u hlavního líčení došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí a v souladu s § 11 odst. 2 písm. f) advokátního tarifu žalobci náleží odměna pouze ve výši jedné poloviny mimosmluvní odměny;
- 8. 12. 2016 – účast u hlavního líčení – čistý čas hlavního líčení byl 3,5 hodiny s přerušením na 1 hodinu 30 minut, proto náleží odměna za 2 úkony právní služby a ztráta času ve výši 300 Kč;
- 28. 2. 2013, 28. 5. 2013, 22. 7. 2013, 24. 10. 2013, 3. 1. 2014, 22. 1. 2014, 28. 1. 2014, 11. 2. 2014, 19. 2. 2014, 19. 3. 2014, 27. 3. 2014, 29. 4. 2014, 5. 2. 2015, 16. 3. 2015, 1. 4. 2015, 5. 11. 2015, 4. 2. 2016, 10. 8. 2016, 5. 9. 2016, 7. 12. 2016 – žalovaný nesporeoval, že porady byly vykonány, nebyly však ze strany žalovaného shledány účelnými, neboť v mezidobí těchto porad a přiznaných porad nebyly uskutečněny žádné úkony ve věci samé, případně úkony nebyly

příznány, vyjma dlouhých časových úseků, kdy byly shledány účelnými i dvě porady mezi úkony ve věci samé; zbylých 22 porad žalovaný uznal.

b) obhajoba JUDr. Veselým

Byla příznána odměna za 6 úkonů právní služby (převzetí a příprava obhajoby, 2 porady s klientem (před sepisem dovolání dne 29. 3. 2017 a před hlavním líčením dne 27. 6. 2017), sepis dovolání, 2 úkony za účast u hlavního líčení dne 8. 9. 2017) v částce 13 800 Kč a 6 režijních paušálů po 300 Kč, tj. v částce 1 800 Kč. Dále byla příznána DPH celkem v částce 3 276 Kč. Nárok na náhradu majetkové újmy představující náklady obhajoby uhrazené JUDr. Veselému byl uznán důvodným co do částky 18 876 Kč vč. DPH.

Nebyla příznána odměna za 13 porad s klientem. Žalovaný opět nesporoval, že předmětné porady proběhly, avšak sporoval účelnost jejich provedení a způsobilost nákladů na ně vynaložených k náhradě v rámci odškodňovacího řízení.

2. znalecké posudky

Částka 22 385 Kč představující náklady za znalecký posudek zpracovaný PhDr. Svobodovou, Ph.D. nebyla shledána účelně vynaloženým nákladem na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí, neboť dle odůvodnění zprošťujícího rozhodnutí nebyl tento znalecký posudek použit jako důkaz, jež by vedl k závěru o tom, že ve věci má být rozhodnuto zprošťujícím rozsudkem.

3. nemajetkové újmy

a) nemajetková újma způsobená uložením a částečným výkonem trestu

Žalovaným bylo ověřeno, že žalobce byl ve výkonu trestu odnětí svobody od 16. 2. 2017 do 27. 6. 2017, tj. celkem 132 dnů, žalobcem však nebyly předloženy takové důkazy, které by odůvodňovaly použití denní sazby odškodnění nad rámec vymezený rozsudkem NSČR sp. zn. 30 Cdo 2357/2010. Z tohoto důvodu má žalovaný za to, že poskytnuté zadostiučinění ve výši 198 000 Kč je dostačující. Částku nad tento rámec považuje žalovaný za nepřiměřenou, neboť vznik nemajetkové újmy v této další výši nebyl žalobcem prokázán žádným hodnověrným důkazem.

b) nemajetková újma způsobená trestním stíháním

Stejně jako u nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené výkonem trestu odnětí svobody zastává žalovaný názor, že vznik nemajetkové újmy musí být dostatečně tvrzen i prokázán, což v tomto případě žalovaný neshledal v dostatečném rozsahu. Nároku žalobce na poskytnutí zadostiučinění v penězích za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním bylo vyhověno pouze částečně, a to v částce 117 000 Kč (2 000 Kč za každý měsíc trestního stíhání). Současně žalovaný konstatoval, že v trestním řízení vedeném u KS Praha pod [REDAKCE] proti žalobci bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, za což se žalovaný žalobci omluvil. Příznané zadostiučinění nebylo příznáno ve vyšší částce, neboť žalobce se ve své žádosti a žalobě pouze obecně vyjadřuje ve smyslu nemajetkové újmy a zásahu do jeho osobního života. Příčinnou souvislost a skutečný vznik nemajetkové újmy v souvislosti s vedeným trestním stíháním proti své osobě žalobce doložil pouze novinovými články. Současně je nutné vzít na vědomí, že proti žalobci je/bylo vedeno více trestních stíhání, přičemž žalobce byl v některých řízeních i shledán pravomocně vinným a odsouzen. S ohledem na uvedené má žalovaný za to, že poskytnuté zadostiučinění ve výši 117 000 Kč je zcela dostačující a nárok žalobce na poskytnutí dalšího peněžitého zadostiučinění v jím požadované částce 1 823 000 Kč žalovaný jakožto nedůvodný sporuje.

7. Žalobce v reakci na obranu žalovaného doplnil, že veškeré provedené porady JUDr. Bruny, Ph.D. se žalobcem byly účelné. Trestní stíhání bylo zahájeno usnesením ze dne 18. 1. 2013, převzetí zastoupení proběhlo ke dni 5. 2. 2013, kdy byla zároveň uskutečněna i první porada mezi

žalobcem a jeho obhájcem. Poslední konzultace ve věci dovolání proběhla dne 20. 3. 2017. Lze tedy konstatovat, že během 4 let, 1 měsíce a 15 dnů (celkem 1504 dnů) proběhlo celkem 43 porad, což je v přepočtu přibližně 10 porad na 1 rok. Mezi jednotlivými poradami jsou přiměřené časové rozestupy a jejich obsahová náplň odpovídala konkrétnímu procesnímu stádiu a směřovala k provedení předmětného právního úkonu obhájcem, jak je patrné z předloženého přehledu úkonů. Postup žalovaného, který nepovažuje některé z uskutečněných porad za účelné, by přicházel v úvahu v případě jejich extrémního počtu. Z okolností případu však jasně vyplývá jeho věcná i časová náročnost a vzhledem k závažnosti předmětných obvinění a délce hrozícího trestu považoval žalobce konzultace se svým obhájcem v uplatněném rozsahu za nutné k účinnému uplatňování svého ústavně zaručeného práva na obhajobu. V neposlední řadě žalobce uvedl, že obsahem porad pravidelně bývá i konzultace případných jiných alternativ, než které jsou následně v samotném řízení opravdu použity, což však automaticky neznamená, že jejich konzultace s obviněným, potažmo obžalovaným nebyla účelná či přínosná. Účelnost porad s obhájcem JUDr. Veselým pak dokazuje mj. právě skutečnost, že žalobce byl nakonec obžaloby v celém rozsahu zproštěn. Nutnost konání uváděného množství porad dle žalobce dokládá zejména skutečnost, že v uvedené době byl proti němu vydán pravomocný odsuzující rozsudek nejen prvního, ale i druhého stupně. Pomine-li žalobce ústavní stížnost, tak dovolání představuje de facto poslední dostupný prostředek, jak se rozhodnutí soudu ve svůj neprospěch bránit. Žalobce proto vnímá jako zcela logickou postupující se intenzitu konzultací s obhájcem, k čemuž přispěla i skutečnost, že dne 16. 2. 2017 byl nucen nastoupit k výkonu trestu, čímž došlo k výraznému omezení možností telefonické či e-mailové komunikace s obhájcem ve prospěch konzultací osobních. S odkazem na judikaturu NSČR pak žalobce namítá, že neúčelnost provedených úkonů právní služby by měl v řízení tvrdit a prokazovat žalovaný.

8. Pokud jde o nemajetkovou újmu způsobenou odsouzením a částečným výkonem trestu, žalobce doplnil, že v důsledku nezákonného odsouzení musel žalobce nastoupit do výkonu trestu odnětí svobody v délce trvání 6 let. Po celou dobu výkonu trestu byl žalobce zbaven své osobní svobody, musel se zdržovat v určených prostorách věznice, do které byl dle předmětných rozhodnutí umístěn. Došlo též k zásahu do žalobcova práva na soukromý a rodinný život. Žalobce byl mj. výrazně omezen ve styku se svojí přítelkyní A. [REDAKCE] M. [REDAKCE] který byl v uvedené době realizován pouze v rámci povolených návštěv ve věznici, což se negativně podepsalo na jejich vzájemném vztahu. Nezákonné odsouzení vedlo k narušení jeho osobní cti a dobré pověsti. Za přispění informací orgánů činných v trestním řízení se v rámci široké veřejnosti rozšířilo povědomí o jeho odsouzení za trestnou činnost, přičemž minimálně v části z ní toto přesvědčení přetrvává i po jeho pravomocném osvobození. Uvedené má pak za následek nemožnost žalobce sehnat si práci (ať již u svého bývalého zaměstnavatele, či jiných potencionálních zaměstnavatelů), což se negativně odráží v možnostech budování jeho profesního života a obstarání obživy. V této souvislosti žalobce zdůraznil, že u [REDAKCE] u kterého v důsledku odsouzení o zaměstnání přišel, zastával nikoliv „pouze“ pozici běžného řadového zaměstnance, ale byl zaměstnán jako ředitel strategického nákupu, přičemž náplň jeho práce byla komunikace s klíčovými zákazníky a péče o ně.
9. K nemajetkové újmě způsobené trestním stíháním žalobce doplnil, že již samotným zahájením trestního stíhání došlo k narušení osobního a soukromého života žalobce, zejména jeho dobrého jména a osobní cti. Ačkoliv člověk má být pokládán za nevinného, dokud není prokázán opak, zaznamenal žalobce již v této fázi změnu postoje vůči své osobě ze strany svého okolí, což je bezesporu důsledkem negativního zásahu do pověsti žalobce. Uvedené bylo navíc umocněno silnou medializací, která provázela již od počátku celý průběh trestního stíhání. Více než 4 roky trvající trestní stíhání mělo silný negativní vliv také na psychiku žalobce, neboť v něm kromě pocitu nejistoty, jak řízení dopadne, vyvolalo celou řadu dalších emocí (stres, úzkost, apod.).
10. Ke konkretizaci nemajetkových újem žalobce doplnil, že se ucházel o práci u [REDAKCE] přičemž jeho žádost byla zamítnuta, jak vyplývá z dopisu ze dne 27. 7. 2017. Žalobce dále

poptával práci u svých známých a kamarádů, nicméně všude byl odmítnut s poukazem na negativní publicitu související s jeho trestním stíháním, byť byl obvinění nakonec zproštěn. Žalobce byl taktéž evidován na úřadě práce jako uchazeč o zaměstnání. I přes veškerou vynaloženou snahu se žalobci nepodařilo získat nové zaměstnání. Společenská pověst a čest žalobce byly nejvíce natušeny silnou medializací případu, která probíhala již od července roku 2014. V podstatě každých 14 dnů byla celá strana novin věnována žalobcově dehonestaci, o čemž svědčí k žalobě přiložený výběr několika desítek článků hlavních tištěných periodik v ČR (např. Lidové noviny, Mladá fronta DNFS, Respekt) a zejména jejich titulků ([REDACTED]

[REDACTED] aj.). Za přispění televizních reportáží a internetových diskuzí tak byla o celém trestním stíhání a následném odsouzení, přičemž oboje bylo později shledáno jako nezákonné, informována široká veřejnost. Výše uvedené mělo samozřejmě negativní dopad na žalobcovy rodinné vazby. Rodiče žalobce pocházejí z malého města [REDACTED] kde se celá kauza dostala ihned do podvědomí ostatních spoluobčanů a rodiče žalobce tak byli vystaveni „veřejnému zostuzení“. Strýc a teta se od žalobce zcela odvrátili a nyní na něj pohlížejí jako na „černou ovci rodiny“, neboť podle jejich slov „nikdo jiný v rodině dosud trestně stíhán, poražmo trestán nebyl“. Vztah žalobce s přítelkyní A.M. [REDACTED] byl silně narušen, přičemž lze tvrdit, že toto narušení trvá doposud. Žalobce to přisuzuje zejména psychickému stresu, kterému byli žalobce i jeho partnerka vystaveni po celou dobu trestního stíhání. Dlouhotrvající nejistota a silná psychická zátěž vyústily v mnohé hádky mezi žalobcem a jeho partnerkou a spolu s nuceným nástupem žalobce k výkonu trestu pak vedly k postupnému odcizení. Přesto se žalobce s partnerkou pokusili o založení rodiny. Následně, i vinou z obrovsky stresující situace spojené s trestním stíháním žalobce, však partnerka žalobce potratila, což propast mezi ní a žalobcem ještě prohloubilo. Vzhledem ke zhoršenému zdravotnímu stavu absolvoval žalobce psychiatrické vyšetření u [REDACTED] V [REDACTED] P [REDACTED] z jebož lékařských zpráv vyplývají negativní dopady do psychické sféry žalobce. Lékaře žalobce vyhledal v lednu 2017 poté, co 8. 12. 2016 VS Praha rozhodl o odsouzení žalobce na 6 let a kdy se během vánočních svátků jeho stav natolik zhoršil, že vyhledal psychiatrickou pomoc.

11. Žalobce pak srovnal svůj případ s případem popsáním v rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „KS Brno“) ze dne 9. 9. 2015, sp. zn. [REDACTED] ve kterém se soud zabýval stanovením výše nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání pro zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 3 trestního zákona, za který hrozil obžalovanému trest odnětí svobody v rozmezí od 8 do 16 let. Trestní stíhání trvalo v období od 11. 7. 2011 do 21. 9. 2012, kdy zprošťující rozsudek nabyl právní moci (celkem tedy 439 dnů). K tomu žalobce uvedl, že jemu hrozil taktéž vysoký trest odnětí svobody (až na 12 let), přičemž trestní stíhání trvalo v součtu přibližně 4x déle. Společné rysy pak spatřuje žalobce především v tom, že o celé kauze bylo referováno ze strany médií, v některých případech dokonce jednostranně v neprospěch obžalovaného. V důsledku trestního stíhání došlo k významnému narušení soukromého života a rodinných vztahů, obžalovaný přišel o svoji dobrou pověst, a to především v místě svého bydliště. Trestní stíhání se taktéž negativně podepsalo na profesním životě obžalovaného, kdy s ním ukončilo spolupráci několik (i dlouhodobě spolupracujících) obchodních partnerů. Obžalovaný byl však na rozdíl od žalobce již v prvním stupni obžaloby zproštěn. Ačkoliv prvostupňový rozsudek byl následně k odvolání státního zástupce Vrchním soudem v Olomouci zrušen, krajský soud opětovně rozhodl o zproštění obžaloby v celém rozsahu. Stíhání obžalovaného tak nevedlo k jeho pravomocnému odsouzení, a potažmo pak výkonu trestu, jako tomu bylo v případě žalobce. V porovnávaném případě přiznal KS Brno poškozenému zadostiučinění v celkové výši 439 000 Kč, tzn. v přepočtu 1 000 Kč za jeden den trestního stíhání. S přihlédnutím k tomu, že proti žalobci bylo vedeno trestní stíhání dokonce pro dva zločiny celkem 58,5 měsíce, přičemž pro obojí byl nakonec obžaloby zproštěn, považuje žalobce za adekvátní v žalobě vycílené přiměřené zadostiučinění v celkové výši 2 000 000 Kč.

12. Dále žalobce uvedl, že v rozsudku ESLP ze dne 30. 9. 2010 (stížnost č. 23661/03) přiznal ESLP stěžovateli za nezákonnou vazbu, která trvala v období od 1. 1. 2010 do 10. 2. 2002, náhradu morální újmy ve výši 4 000 EUR (podle oficiálního kurzu ČNB ke dni rozhodnutí 1151,198 440 Kč). Nezákonná vazba trvala celkem 41 dnů, v přepočtu se tak jedná o přibližně 2 400 Kč za den trvání vazby. Podezřelý byl vzat do vazby v souvislosti s podezřením ze spáchání zvláště závažného zločinu vraždy ve spolupachatelství, protože byl následně také pravomocně odsouzen a byl mu uložen trest odnětí svobody v délce 16 let. Náleží-li tedy pravomocně odsouzenému výše uvedené odškodnění 2 400 Kč za nezákonnou vazbu, nelze rozhodně považovat za dostatečné zadostiučinění ve výši 1 500 Kč za každý den výkonu trestu odnětí svobody, které bylo poskytnuto žalobci, jehož nezákonné omezení osobní svobody trvalo třikrát déle a jenž byl navíc nakonec obžaloby v celém rozsahu zproštěn. Uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody pravomocným rozsudkem a zahájení výkonu tohoto trestu představuje nepochybně mnohem významnější a hlubší zásah do sféry člověka a jeho lidských práv než „pouhé“ vzetí do vazby. Z toho důvodu považuje žalobce za adekvátní odškodnění ve výši 5 000 Kč (t.j. přibližně dvojnásobek náhrady přiznané za vazbu ve výše uvedeném rozsudku) za každý den výkonu trestu, a trvá proto na částce 660 000 Kč.
13. Žalovaný pak doplnil, že žalobce byl mimo předmětné trestní řízení trestně stíhán též v řízeních vedených u Městského soudu v Praze (dále jen „MS Praha“) pod sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Rozsudkem MS Praha ze dne 23. 3. 2017, č. j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem VS Praha ze dne 26. 10. 2017, č. j. [REDAKCE] byl žalobce uznán vinným a odsouzen ze spáchání trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1 trestního zákona. Obžaloba byla podána dne 29. 4. 2015 a rozsudek nabyl právní moci dne 26. 10. 2017. Žalovanému není známo, kdy došlo k zahájení trestního řízení v této věci. Rozsudkem MS Praha ze dne 10. 2. 2017, č. j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem VS Praha ze dne 22. 3. 2018, č. j. [REDAKCE] byl žalobce dále uznán vinným a odsouzen ze spáchání zločinu porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Trestní stíhání žalobce bylo zahájeno pravděpodobně dne 26. 9. 2014, obžaloba byla podána dne 8. 6. 2015. Žalobci byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let. Rozsudek nabyl právní moci dne 22. 3. 2018, uložený trest žalobce vykonává. Dále se žalovaný domnívá, že je proti žalobci v současnosti vedeno i další trestní řízení, a to u MS Praha pod sp. zn. [REDAKCE] kde dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Obžaloba byla v této věci podána dne 31. 8. 2015. Posuzované trestní stíhání žalobce vedené u KS Praha pod sp. zn. [REDAKCE] bylo zahájeno dne 18. 1. 2013, obžaloba byla podána dne 23. 10. 2013 a žalobce byl pravomocně zproštěn obžaloby dne 30. 11. 2017. Dle žalovaného tak nelze jednoznačně odlišit dopady, resp. aspekty nemajetkové újmy u žalobce z jeho více souběžných trestních stíhání. Za této situace je žalovaným již poskytnuté zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním v částce 117 000 Kč zcela dostačující.
14. Žalobce v reakci na doplnění žalovaného nepopíral, že byla vedena i další trestní stíhání, ve kterých byl žalobce odsouzen. Všechna tato trestní stíhání, nyní posuzované trestní stíhání, ale i další trestní stíhání, kde byl žalobce zproštěn, a další věci, které skončily ve fázi prověřování, však mají dle žalobce stejný zdroj, stejného oznamovatele. Vše vyplývá z akcionářského boje o společnost [REDAKCE] což je případ veřejně známý a propíraný. Všechna trestní řízení jsou s tím nějakým způsobem spojena, když ne přímo s [REDAKCE] tak s jejími akcionáři, a to zejména zástupci společnosti [REDAKCE] kterými byla ona trestní řízení iniciována. Žalobce není osobou, která by nějak široce páchala trestnou činností. Vše se odvíjí od obchodních sporů, kdy žalobce a jeho obchodní partner bojovali s lidmi ze společnosti [REDAKCE] o [REDAKCE] a trestní řízení měla žalobce a jeho

společníka dostat do pozice, kdy budou zaměstnání jinými starostmi a nebudou moci hájit svá práva v [REDAKCE]. Dále pak žalobce vyslovil přesvědčení, že ve věci vedené u MS Praha pod sp. zn. [REDAKCE] mu přitížila právě ta skutečnost, že v době rozhodování MS Praha byl žalobce pravomocně odsouzen v nyní posuzovaném trestním řízení a u soudu byl přítomen ve vězeňském úboru. Soud tak s ním nakládal jako s odsouzeným a k již uloženému šestiletému trestu odnětí svobody z posuzovaného řízení mu v rámci souhrnného trestu přidal dalších 6 měsíců. V době rozhodování VS Praha již sice bylo odsouzení z posuzovaného řízení zrušeno, VS Praha si ale práci velmi zjednodušil, v podstatě zkopíroval rozsudek soudu prvního stupně a uložil žalobci znovu trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, tentokrát ale podmíněně.

15. Žalovaný pak navrhl srovnat případ žalobce s věcí projednávanou u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] ve které byl poškozený stíhán pro trestný čin zpronevěry, trestní stíhání trvalo celkem 20 měsíců a bylo přiznáno zadostiučinění v celkové výši 30 000 Kč, tj. 1 578 Kč za měsíc trestního stíhání, kdy byla mj. zohledněna skutečnost, že trestná činnost souvisela přímo s výkonem zaměstnání poškozeného, poškozený měl v důsledku trestního stíhání psychické problémy. Dále žalovaný navrhl srovnání s věcí projednávanou u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] kde byla poškozená stíhána pro trestný čin podvodu s hrozící sazbou až 12 let odnětí svobody. Věc byla vysoce medializovaná, kdy skutek souvisel s profesní činností poškozené, následně měla poškozená problém sehnat zaměstnání nejen ve svém oboru, ale i mimo něj, byla zohledněna značná délka trestního stíhání, které trvalo 85 měsíců. Celkově bylo přiznáno zadostiučinění ve výši 210 000 Kč, která odpovídá částce 2 470 Kč za měsíc trestního stíhání. Konečně pak žalovaný navrhl srovnání s věcí projednávanou u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] kde byl poškozený stíhán pro podvod. Zde se trestní stíhání neodrazilo v osobním, ani profesním životě poškozeného, kterému se dokonce narodilo dítě, o které se staral, poškozený nebyl omezen na svobodě. Soud zde přiznal soud odškodnění ve výši 1 000 Kč za měsíc trestního stíhání, tj. celkově 61 500 Kč, když trestní stíhání trvalo 61 a půl měsíce.
16. Na základě provedeného dokazování a ze shodných tvrzení účastníků učinil soud následující skutková zjištění:
17. Usnesením ze dne 18. 1. 2013 bylo zahájeno trestní stíhání mj. žalobce pro spáchání pokračujícího zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a zločinu neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 2, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 5. 2. 2013 (*zjištěno ze shodných tvrzení účastníků, doručenky*).
18. Dne 23. 10. 2013 byla pro tytéž skutky se stejnou právní kvalifikací podána na žalobce obžaloba, řízení bylo u KS Praha vedeno pod sp. zn. [REDAKCE]. Rozsudkem KS Praha ze dne 23. 10. 2014 byl žalobce obžaloby v celém rozsahu zproštěn. Rozsudek nabyl právní moci v rozsahu zprošťujícího výroku týkajícího se skutku kvalifikovaného jako zločin podvodu, ve zbytku byl zrušen usnesením VS Praha ze dne 14. 5. 2015 a v tomto rozsahu byla věc vrácena KS Praha (*zjištěno ze shodných tvrzení účastníků*).
19. Rozsudkem KS Praha ze dne 27. 4. 2016 byl žalobce uznán vinným ze spáchání zločinu neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. V odůvodnění rozsudku KS Praha mj. uvedl, že poškozeným byl v průběhu řízení předložen znalecký posudek z oboru kriminalistika, specializace fonoskopie zpracovaný Ing. Švendou, Ph.D. a žalobcem byl předložen znalecký posudek zpracovaný Univerzitou Karlovou, Filozofickou fakultou (zpracovatel doc. Mgr. Skarnitzl, Ph.D.). Oba posudky se zabývaly posouzením autentičnosti audionahrávky, kterou byl v řízení prováděn důkaz. K těmto posudkům soud konstatoval, že posudek Filozofické fakulty nemá v žádném případě dle jeho názoru charakter posudku znaleckého ústavu, neboť Filozofická fakulta UK je zapsána

- v seznamu znaleckých ústavů v oddílu II., avšak pro obor kultura, školství, tlumočnictví, nikoliv pro obor fonetika. Zpracovatel posudku doc. Mgr. Skarnitzl, Ph.D., není zapsán v seznamu znalců. Je nepochybné, že doc. Skarnitzl jako představitel Filozofického ústavu má potřebné odborné schopnosti, avšak posudek tohoto zpracovatele je nutno brát jako posudek ad hoc přibráného znalce nezapsaného v seznamu znalců a nikoliv jako posudek znaleckého ústavu. Nutno konstatovat, že v seznamu znalců z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie jsou zapsáni pouze dva znalci v celé ČR, a to právě Ing. Švenda, Ph.D. a PhDr. Svobodová. S ohledem na to, že Ing. Švenda je zkušeným a poměrně často vytěžovaným znalcem v trestním řízení, má soud za to, že jeho zkušenosti v tomto oboru jsou letité a prověřené a soud nemá žádný důvod tento jeho posudek zpochybnit. Navíc již zmiňovaný posudek obhajoby nevyklučuje kategoricky závěry znalce Ing. Švendy *(zjištěno ze shodných tvrzení účastníků, odůvodnění rozsudku KS Praha ze dne 27. 4. 2016, č. j. [redacted])*.
20. Rozsudkem VS Praha ze dne 8. 12. 2016 byl rozsudek KS Praha zrušen v celém rozsahu a znovu bylo rozhodnuto tak, že byl žalobce uznán vinným ze spáchání zločinu neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 6 let. Rozsudek nabyl právní moci dne 8. 12. 2016. V odůvodnění rozsudku VS Praha mj. uvedl, že žalobcem byl v průběhu odvolacího řízení předložen znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická audioexpertiza - fonoskopie zpracovaný PhDr. Marií Svobodovou, Ph.D., který se opět týkal posuzování předmětné audionahrávky. Posudkem byl proveden důkaz a PhDr. Svobodová, Ph.D. byla též vyslechnuta *(zjištěno ze shodných tvrzení účastníků, odůvodnění rozsudku VS Praha ze dne 8. 12. 2016, sp. zn. [redacted])*.
21. Žalobce byl ve výkonu trestu odnětí svobody 132 dnů, a to od 16. 2. 2017 do 27. 6. 2017. Usnesením NSČR ze dne 27. 6. 2017 byly rozsudky VS Praha a KS Praha zrušeny. V odůvodnění usnesení NSČR mj. uvedl, že v daném případě skutečně nebyla vyvrácena obhajoba obviněného, že o falešném původu směnky nevěděl. Proto je nutné, aby soudy respektovaly zásadu, z níž vyplývá, že „zůstanou-li po vyčerpání všech dosažitelných důkazů pochybnosti o některé skutkové okolnosti důležité pro zavinění, je nutno s použitím zásady in dubio pro reo rozhodnout ve prospěch obžalovaného a neuznat jej vinným“. V posuzovaném případě obviněného žalobce jsou skutková zjištění KS Praha a následně i VS Praha jako soudu odvolacího tak, jak jsou vyjádřena v popisu skutku rozsudku odvolacího soudu ohledně popisu subjektivní stránky jednání obviněného, v extrémním nesouladu s provedenými důkazy, následkem čehož došlo k nesprávné právní kvalifikaci skutku coby trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Předmětnou zvukovou nahrávkou se NSČR zabýval z hlediska obsahu, nikoliv z hlediska autentičnosti *(zjištěno ze shodných tvrzení účastníků, odůvodnění usnesení NSČR ze dne 27. 6. 2017, č. j. [redacted])*.
22. Rozsudkem KS Praha ze dne 8. 9. 2017 byl žalobce obžaloby zproštěn dle § 226 písm. b) trestního řádu, rozsudek nabyl právní moci dne 30. 11. 2017. V odůvodnění rozsudku KS Praha (při zjevném užití části odůvodnění rozsudku předchozího) zmínil pouze posudky zpracované Ing. Švendou, Ph.D. a doc. Mgr. Skarnitzl, Ph.D., posudek zpracovaný PhDr. Svobodovou, Ph.D. neuvedl *(zjištěno ze shodných tvrzení účastníků, odůvodnění rozsudku KS Praha ze dne 8. 9. 2017, č. j. [redacted])*.
23. Za zpracování posudku zaplatil žalobce PhDr. Svobodové, Ph.D. částku 22 385 Kč *(zjištěno z faktury č. [redacted] ze dne 17. 11. 2016 s potvrzením o zaplacení v hotovosti)*.
24. Žalobce byl v trestním řízení zastoupen postupně dvěma obhájci, a to JUDr. Brunou, Ph.D. a JUDr. Veselým. Za vykonanou obhajobu zaplatil žalobce JUDr. Brunovi, Ph.D. částku 263 750 Kč a JUDr. Veselému částku 24 200 Kč, obojí včetně DPH, když oba obhájci byli plátcí DPH *(zjištěno ze shodných tvrzení účastníků)*.

25. JUDr. Bruna, Ph.D. vykonal při obhajobě žalobce shora uvedené úkony (*zjištěno ze shodných tvrzení účastníků*). Pokud jde o úkony, které žalovaný v některém směru sporoval (vyjma sporování účelnosti některých porad), zjistil soud následující:
- podáním ze dne 23. 1. 2014 činil žalobce ve fázi řízení před KS Praha návrh na doplnění dokazování výsledkem devíti svědků a připojením spisu ÚOOZ ze souvisejícího řízení, popř. výsledkem některého z vyšetřovatelů z tohoto souvisejícího řízení (*zjištěno z návrhu na doplnění dokazování*),
 - hlavní líčení se dne 5. 2. 2014 konalo v době 9.00-11.43 hod. + v době 13.00-14.00 hod. (*zjištěno z protokolu o hlavním líčení*),
 - hlavní líčení se dne 10. 3. 2014 konalo v době 8.30-9.00 hod + v době 9.40-11.00 hod. + v době 13.00-14.25 hod. (*zjištěno z protokolu o hlavním líčení*),
 - hlavní líčení se dne 10. 2. 2016 konalo v době 8.30-12.00 hod. + v době 12.45-13.17 hod. (*zjištěno z protokolu o hlavním líčení*),
 - podáním ze dne 12. 2. 2016 činil žalobce ve fázi řízení před KS Praha návrh na doplnění dokazování výsledkem jednoho svědka (*zjištěno z návrhu na provedení důkazu*),
 - při hlavním líčení konaném dne 27. 4. 2016 byl pouze vyhlášen rozsudek (*zjištěno z protokolu o hlavním líčení*),
 - veřejné zasedání se dne 8. 12. 2016 konalo v době 9.00-12.00 hod. + 13.30-14.00 hod. (*zjištěno z protokolu o veřejném zasedání*).
26. JUDr. Veselý vykonal při obhajobě žalobce shora uvedené úkony právní služby: převzetí a příprava obhajoby, sepis dovolání, účast u hlavního líčení dne 8. 9. 2017. Hlavní líčení se dne 8. 9. 2017 konalo v době 8.30-10.15 hod. + v době 13.30-14.00 hod. (*zjištěno ze shodných tvrzení účastníků, protokolu o hlavním líčení*).
27. JUDr. Veselý vykonal 27 návštěv žalobce ve [REDAKCE] a to:
- dne 17. 2. 2017 v době 14:30-17:15 hod.
 - dne 18. 2. 2017 v době 10:40-12:05 hod.
 - dne 20. 2. 2017 v době 15:45-19:20 hod.
 - dne 22. 2. 2017 v době 15:35-18:05 hod.
 - dne 23. 2. 2017 v době 17:20-18:45 hod.
 - dne 1. 3. 2017 v době 18:15-19:55 hod.
 - dne 4. 3. 2017 v době 15:10-16:30 hod.
 - dne 6. 3. 2017 v době 16:50-18:15 hod.
 - dne 9. 3. 2017 v době 18:30-20:35 hod.
 - dne 11. 3. 2017 v době 9:30-11:00 hod.
 - dne 14. 3. 2017 v době 17:35-18:35 hod.
 - dne 19. 3. 2017 v době 9:30-11:18 hod.
 - dne 29. 3. 2017 v době 19:30-20:35 hod.
 - dne 2. 4. 2017 v době 16:25-17:53 hod.
 - dne 6. 4. 2017 v době 16:35-17:05 hod.
 - dne 18. 4. 2017 v době 15:55-17:00 hod.
 - dne 20. 4. 2017 v době 17:55-19:15 hod.
 - dne 26. 4. 2017 v době 19:00-20:05 hod.
 - dne 3. 5. 2017 v době 19:00-20:15 hod.
 - dne 10. 5. 2017 v době 19:45-21:00 hod.
 - dne 17. 5. 2017 v době 14:40-15:50 hod.
 - dne 23. 5. 2017 v době 16:50-17:30 hod.
 - dne 30. 5. 2017 v době 19:10-20:30 hod.
 - dne 6. 6. 2017 v době 17:25-19:00 hod.
 - dne 13. 6. 2017 v době 18:15-19:45 hod.
 - dne 19. 6. 2017 v době 17:08-18:10 hod.

- dne 27. 6. 2017 v době 12:50-14:05 hod.

(zjištěno z potvrzení Vězeňské služby ČR ze dne 15. 5. 2018).

28. Rozsudkem MS Praha ze dne 23. 3. 2017 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přečinu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit uvedením nepravdivých informací při sjednávání úvěrové smlouvy, na základě které získal od čtyř osob částku 160 mil. Kč, kterou měl zhodnotit investováním do rozšíření výroby [redacted] přičemž však poškozovým škoda nevznikla, neboť získali 20 % akcií [redacted] a dále zajištění zástavním právem a směnkou avalovanou [redacted] a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem, při současném zrušení výroku o trestu z rozsudku KS Praha ze dne 27. 4. 2016 ve spojení s rozsudkem VS Praha ze dne 8. 12. 2016 ve věci sp. zn. [redacted] Rozsudkem VS Praha ze dne 26. 10. 2017 byl rozsudek MS Praha zrušen a znovu bylo rozhodnuto tak, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání trestného činu úvěrového podvodu dle § 250b odst. 1 trestního zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu 2 let. Rozsudek nabyl právní moci dne 26. 10. 2017. Usnesením NSČR ze dne 12. 12. 2018 bylo odmítnuto dovolání žalobce (zjištěno z rozsudku MS Praha č.j. [redacted] rozsudku VS Praha sp. zn. [redacted] usnesení NSČR č.j. 3 Tdo 584/2018-71).
29. Rozsudkem MS Praha ze dne 10. 2. 2017 byl žalobce uznán vinným jednak ze spáchání zločinu porušování povinností při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, jednak ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplarku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a částečně ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit v souvislosti s proplácením faktur z prostředků [redacted] vystavovaných za fiktivně poskytnuté poradenské služby dle smluv mezi [redacted] a společností [redacted] čímž byla [redacted] způsobena škoda ve výši cca 20 mil. Kč, a v souvislosti se zahrnutím těchto faktur do účetnictví [redacted] čímž měla být či byla způsobena škoda ČR na dani z příjmů ve výši cca 3,7 mil. Kč a byl neoprávněně snížen daňový základ [redacted] o cca 1,1 mil. Kč, přičemž od uložení souhrnného trestu bylo vzhledem k trestu uloženému žalobci ve věci vedené u KS Praha pod sp. zn. [redacted] upuštěno. Na základě údajů z opisu rejstříku trestů soud též konstatoval, že před uložením nyní vykonávaného trestu z řízení u KS Praha, nebyl žalobce soudně trestán. Tímto rozsudkem byli dále mj. [redacted] D.M. [redacted] [redacted] K.B. [redacted] J.Š. [redacted] P.M. [redacted] a I.R. [redacted] zproštěni obžaloby pro trestné činy, které měli spáchat v souvislosti s uvedenými smlouvami a fakturacemi mezi [redacted] a [redacted] [redacted] Rozsudkem VS Praha ze dne 22. 3. 2018 byl rozsudek MS Praha zrušen ve výroku o upuštění od souhrnného trestu a žalobci byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl žalobce zařazen do věznice s ostrahou, a trest zákazu činností spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let při současném zrušení výroku o trestu z rozsudku MS Praha ze dne 23. 3. 2017 ve spojení s rozsudkem VS Praha ze dne 26. 10. 2017 ve věci sp. zn. [redacted] Rozsudek nabyl právní moci dne 22. 3. 2018. Tímto rozsudkem byla dále mj. věc obžalovaných P.M. [redacted] a I.R. [redacted] vrácena soudu prvního stupně (zjištěno z rozsudku MS Praha sp. zn. [redacted] rozsudku VS Praha č.j. [redacted]).
30. V řízení vedeném u MS Praha pod sp. zn. [redacted] vystupuje žalobce jako poškozený, nikoliv obviněný/obžalovaný (zjištěno z dosud nepravomocného rozsudku MS Praha ze dne 20. 7. 2018).
31. Ve výpisu z evidence rejstříku trestů nemá žalobce vyjma odsouzení ve věcech vedených u MS Praha pod sp. zn. [redacted] a [redacted] jiný záznam. Žalobce aktuálně vykonává uložený souhrnný trest odnětí svobody (zjištěno z výpisu z evidence rejstříku trestů, výpisu z evidence vězňených osob).

32. Na základě pracovní smlouvy ze dne 25. 2. 2009, ve znění dodatku č. 1 ze dne 16. 1. 2012, byl žalobce zaměstnán u [REDACTED] jako ředitel strategického nákupu. Jeho základní měsíční mzda činila od 1. 3. 2016 částku 51 000 Kč (*zjištěno z pracovní smlouvy, dodatku č. 1, mzdového výměru ze dne 1. 3. 2016*).
33. Přípisem ze dne 15. 2. 2017, převzatým žalobcem téhož dne, [REDACTED] okamžitě zrušila pracovní poměr žalobce dle § 55 odst. 1 písm. a) zákoníku práce. Důvodem okamžitého zrušení pracovního poměru bylo pravomocné odsouzení žalobce pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 roků rozsudkem VS Praha ze dne 8. 12. 2016. Přípisem ze dne 27. 7. 2017 sdělila [REDACTED] žalobci, že nevyužije jeho žádost o přijetí do pracovního poměru, když na jedné straně zvažila předpoklady a především historické zkušenosti žalobce vyplývající z jím zastávaných pozic ve společnosti, na druhé straně však musela zohlednit aktuální situaci ve společnosti a negativní medializaci osoby žalobce (*zjištěno z okamžitého zrušení pracovního poměru včetně potvrzení o převzetí, odpovědi na žádost o přijetí do pracovního poměru*).
34. Žalobce byl vyšetřen u [REDACTED] P [REDACTED] [REDACTED] privátního psychiatra, prvně dne 10. 1. 2017, následně pak i ve dnech 17. 1. a 31. 1. 2017. Dle zprávy psychiatra nebyl žalobce dosud psychiatricky léčen. První duševní problémy se u něho měly objevit v období plánovaného nástupu základní vojenské služby, kdy z udávaného popisu lze usuzovat na [REDACTED] [REDACTED]. Žalobce v té době odbornou pomoc nevyhledal a nastoupil náhradní vojenskou službu. Další duševní problémy se měly objevit v období vleklého rozpadu manželství a následného rozvodu v letech [REDACTED], kdy z udávaného popisu lze usuzovat na [REDACTED]. [REDACTED] popisována je rovněž [REDACTED]. Současné problémy žalobce popisuje tak, že od konce minulého roku se objevují chorobné pochybnosti o vlastních schopnostech, neurčité strachy a obavy, nekonkrétní pocity ovlivňování, nespavost, poruchy soustředění, poruchy paměti, nerozhodnost, obavy ze smrti. Žalobce před sebou nevidí budoucnost, má strach o děti a přítelkyni, konkrétní způsob jejich případné újmy není schopen popsat. Uvedené symptomy dále gradují v intenzitě v souvislosti s probíhající trestní problematikou. [REDACTED] P [REDACTED], [REDACTED] dále konstatoval, že při prvním vyšetření bylo u žalobce přítomno [REDACTED] v této souvislosti vyhýbavě obavné jednání, [REDACTED]. [REDACTED] náhled hraniční, kritičnost byla pouze formální a neprožitá. Při druhé kontrole byl psychopatologický obraz v zásadě stejný, lehce upraveno je psychomotorické tempo, nedochází k další progresi chorobné symptomatologie, neobjevují se nové chorobné fenomény v oblasti myšlení ani emocí, není přítomna suicidální aktivita. Při třetí kontrole trvala [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED]. [REDACTED]. Náhled, kritičnost a sebekritičnost jsou pouze částečné a formální. I přes popsany trvalý závažný psychotický stav se podařilo aktuálně zabránit další progresi onemocnění. [REDACTED] P [REDACTED], [REDACTED] uzavřel, že u žalobce jde o [REDACTED] [REDACTED] pravděpodobně v rámci [REDACTED] – [REDACTED], a popsal medikaci (kombinace stabilizační medikace a antipsychoticko/antidepresivní medikace), která je žalobcem od 10. 1. 2017 užívána a má být užívána i nadále. S ohledem na uvedené [REDACTED] P [REDACTED], [REDACTED] doporučil pro žalobce z hlediska psychiatrického režim práce neschopného se všemi s tímto souvisejícími omezeními, kdy s přihlédnutím k anamnéze, aktuálnímu obrazu a dosavadnímu efektu léčby, kdy již nedochází při současně nastoleném

režimu léčby k další psychotické progresi, považuje prognózu za relativně pozitivní a přechod do trvalé chronické formy onemocnění neočekává. Dále uvedl, že s ohledem na aktuální akutní psychický stav žalobce je zcela reálné riziko, že případný nástup trestu v současné době povede ke zhoršení duševního stavu a dalšímu poškození zdraví žalobce (*zjištěno z lékařské zprávy ze dne 31. 1. 2017*).

35. Další vyšetření žalobce absolvoval dne 14. 2. 2017, kdy [redacted] P [redacted] [redacted] konstatoval u žalobce rozvoj [redacted] od konce roku 2016, léčen je od ledna 2017, symptomy jsou v průběhu léčby akcelerovány v intenzitě v souvislosti s probíhající soudní problematikou. U žalobce trvá [redacted] [redacted] která je i nadále místy vystřídána [redacted]. Náhled i kritičnost zůstávají formální a neprožité. V průběhu léčby (v porovnání s první kontrolou) nedochází k další progresi chorobné symptomatologie (a to zejména z oblasti [redacted]), [redacted] se postupně začíná korigovat, na povrchu je nyní [redacted] zůstávají zejména [redacted], [redacted]. Náhled, kritičnost a sebekritičnost jsou částečné a formální, nicméně v tomto směru nastalo zlepšení. [redacted] P [redacted] uzavřel, že u žalobce přetrvává psychotická porucha v rámci [redacted] – schizoafektivní poruchy a doporučil pokračování stávající medikace. Dále doporučil stejná omezení jako minule, přičemž již nedochází k progresi onemocnění, prognózu považuje za dobrou a přechod do chronické formy onemocnění rozhodně neočekává. S ohledem na aktuální psychický stav žalobce, kdy byla zastavena progresce a zřejmě již nastává cesta k nastolení remise, považoval případný nástup trestu v současné době z psychiatrického hlediska za nevhodný, neboť je riziko, že povede ke zhoršení duševního stavu a dalšímu poškození zdraví žalobce s ohledem na oddálení údravy, resp. nastolení remise. Nastolení žádoucí remise lze ve stávajících podmínkách očekávat podstatně rychleji (*zjištěno z lékařské zprávy ze dne 14. 2. 2017*).

36. Svědkyně A [redacted] M [redacted] která je přítelkyní žalobce od roku 2012 a od roku 2013 spolu žijí ve společné domácnosti, vypověděla, že předmětné trestní stíhání mělo na jejich vztah velký vliv. Byl to život v neustálém stresu, který žalobce přenášel i na své nejbližší okolí. Přestože se svědkyně snažila a stále se snaží být žalobci oporou, když věří v jeho nevinu, byla právě tou osobou, na kterou se stres prožívaný žalobcem přenášel, což ve výsledku mezi nimi i vyvolávalo konflikty. Největší dopad pak na jejich vztah měla doba, kdy žalobce nastoupil výkon trestu. Svědkyně zůstala na vše sama, a i když žalobce ve vězení navštěvovala na povolené 3 hodiny jednou za měsíc, vzájemně se odcizili. Vlastní odsouzení žalobce bylo pro jejich vztah velkou zkouškou, vyvolalo velmi silné emoce. Žalobce se pohroužil do sebe a zmíněné odcizení tak začínalo ještě předtím, než nastoupil do vězení. Po žalobcově propuštění k sobě museli opět hledat cestu. [redacted] což jejich vztah ještě dále narušilo. K dotazu, zda uvedené dopady mělo na jejich vztah jen předmětné trestní stíhání, anebo i další žalobcova trestní stíhání, svědkyně uvedla, že si myslí, že to byl souhrn všeho. V předmětném trestním stíhání však přišlo první odsouzení, které bylo nejdříve na 8 let, posléze na 6 let, a dle názoru svědkyně tak mělo toto stíhání největší vliv, bylo nejtěžší zkouškou pro oba. Aktuálně, kdy žalobce vykonává jiný uložený trest, se opět vidají na návštěvách jednou za měsíc. I když je to opět pro jejich vztah velmi těžké, je zde dle svědkyně rozdíl oproti uvěznění z posuzovaného řízení. První výkon trestu byl větší šok, ani jeden nevěděli, co je čekat. Teď napodruhé už se na to mohli nějak připravit, svědkyně již věděla, jaké to je být sama a chodit jednou za měsíc na návštěvu. Pokud jde o dopady na samotného žalobce, svědkyně uvedla, že jich bylo strašně moc. Žalobce celé noci nespál, měl psychické problémy, byl v neustálé úzkosti, stresu, bál se. Strach z něho byl strašně cítit. Měl také vztek, že je souzený

za něco, co neudělal. Svědkyně si říkala, že to nemůže fyzicky, ani psychicky vydržet, cítila z něho, že se s tím neumí vyrovnat, že to neumí zpracovat. Vedle vlastního trestního stíhání představovala velkou zátěž pro psychiku žalobce též mediální dehonestace jeho jména. Ze začátku o něm jednou za týden, jednou za 14 dnů vycházel článek v novinách, že je zloděj, podvodník, což žalobce velice těžce nesl. Otec žalobce se též jmenuje K. J. a žalobce tak měl pocit, že neničí jenom svoje jméno, ale i jméno otcovo a vlastně celé rodiny. K odlišení dopadů posuzovaného a dalších trestních stíhání svědkyně opět uvedla, že si myslí, že ve výsledku je to souhrn všeho, co se v tu dobu dělo a děje dodnes, konkrétně tyto dopady svědkyně rozdělit nedokáže. Posuzované trestní stíhání však bylo největší psychickou zátěží, neboť šlo o první a nejvyšší odsouzení, mělo tak dle svědkyně na psychiku žalobce velký vliv. Velmi těžký byl dle svědkyně pro žalobce i vlastní pobyt ve vězení, který musí poznamenat každého. Žalobce byl úspěšný podnikatel známého jména a svědkyně má pocit, že i díky medializaci se měl ve vězení v některých věcech hůř než ostatní. Na žalobci se pobyt ve vězení podepsal psychicky, kdy se hodně propadlo jeho sebevědomí trpěl úzkostmi, strachem. Řešil též problémy se zády, ale s těmi to začalo ještě před nástupem do vězení. Rovněž psychiatra žalobce vyhledal ještě před nástupem do vězení. K návštěvě psychiatra žalobce jednak pobízela svědkyně, když viděla, v jakém je stavu, jednak k tomu dospěl žalobce sám, že už tu pomoc opravdu potřebuje. Svědkyně několikrát slyšela žalobce mluvit o sebevraždě, kdy říkal, že je mu [redacted] jde do vězení, o všechno přišel. Svědkyně žalobce nikdy neviděla tak na dně jako v tuto dobu a cítila, že to nejsou z jeho strany jen planá slova, že vnitřně cítí, že nemá proč dál žít. Trestní stíhání a odsouzení mělo dle svědkyně dopady též na další členy rodiny žalobce. Těžce to nesli jeho rodiče žijící na malém městě, kdy s nimi přestali mluvit jejich známí, kamarádi, protože mají syna kriminálního, a kteří se žalobcem dosud moc nekomunikují. Již v průběhu trestního stíhání přestal se žalobcem úplně komunikovat jeho strýc, kdy na to dle svědkyně měla velký vliv i mediální dehonestace. Hodně trestní stíhání ovlivnilo vztah žalobce se synem a úplně přišel o vztah s dcerou. S dcerou sice měli horší vztahy již od rozvodu s bývalou manželkou, ale trestní řízení a odsouzení bylo posledním hřebíčkem do rakve. Dcera došla k závěru, že je žalobce podvodník, a tak s ním nemluví, neodpoví mu ani na dopis, pohlednici, dokonce někde na sociálních sítích napsala, že nemá otce. Dále pak svědkyně uvedla, že žalobce po propuštění z vězení hledal zaměstnání, zkoušel to znovu u [redacted] a dále pak u několika svých známých, kteří mají své firmy, ale nikdy se mu zaměstnání nepodařilo získat, a poté byl na úřadu práce. Práci žalobce dle svědkyně nezískal proto, že se ti lidé báli kvůli jménu žalobce, kvůli tomu, že byl odsouzen a má na sobě nálepku kriminálního. U [redacted] to pak bylo i z bezpečnostních důvodů, kdy tam žalobce prostě zpátky nemůže.

37. Žalobce ve své účastnické výpovědi uvedl, že z trestního stíhání byl velmi vystresován. Nejdříve byl obžaloby zproštěn stran obou dvou skutků a později pocíťoval, že trestní řízení je proti němu vedeno způsobem, proti kterému nemá obranu, celé trestní stíhání chápal jako útok proti své osobě. V době, kdy nastoupil do výkonu trestu uloženého v posuzovaném řízení, byl žalobce souzen za trestný čin porušení povinností při správě cizího majetku, kde dostal trest, který vykonává nyní, a bylo na něho v tomto řízení již pohlíženo jako na člověka, který již byl jednou odsouzen. To žalobce vnímal velmi negativně a myslí si, že byl kvůli odsouzení v posuzovaném řízení uznán vinným i v tomto dalším případě a byl mu uložen trest ve výši 3 let, přestože mu původně bylo upuštěno od potrestání. Odsouzení v posuzovaném řízení mělo i ten dopad, že žalobce musel ukončit činnost v představenstvech, resp. v zaměstnání, a po propuštění byl v podstatě nezaměstnatelný, protože měl punc člověka, který již byl odsouzen. Dále žalobce uvedl, že asi měsíc před odsouzením první instancí v posuzovaném řízení v podstatě neměl ani chuť dál žít. Byli tehdy s přítelkyní v zahraničí a žalobce v podstatě neměl chuť nic dělat, ani jíst, ani spát, ani se někde procházet. Přemýšlel o tom, že skončí se životem, protože tušil, že bude odsouzen, což se za měsíc, kdy dostal nepravomocně 8 let, přestože byl předtím viny zproštěn, potvrdilo. V té době získal nechutenství k životu, až musel vyhledat psychiatra [redacted] P. [redacted] kde se asi půl roku léčil. Později se ještě léčil u psychiatra po nástupu trestu

na [REDAKCE] Žalobce měl též problém se zády, kdy ještě před nástupem výkonu trestu vyhledal pomoc v [REDAKCE] neví však, jestli to souviselo s trestním stíháním. Bylo mu pak doporučeno odložit operaci páteře až po výkonu trestu. Další dvě trestní stíhání, ve kterých byl uznán vinným a odsouzen, byla dle žalobce zahájena asi v září 2014. Tato trestní stíhání však již žalobce nevnímal jako takový hluboký zásah do své psychiky jako trestní stíhání posuzované, které bylo první a které žalobce vnímal jako nezákonné od počátku. Neexistovaly proti němu žádné důkazy a stejně to vedlo k tomu, že byl odsouzen, přestože napoprvé byl obžaloby zproštěn. V trestním stíhání, ze kterého žalobce nyní vykonává trest, bylo deset lidí a žalobce to vnímal spíš tak, že je to namířeno proti jiným lidem, protože žalobce ani smlouvu, o kterou šlo, nepodepisoval. Žalobce to tedy nevnímal jako útok proti svojí osobě, zatímco posuzované trestní stíhání takto vnímal. Třetí stíhání přišlo žalobci jako úplný nesmysl, když žádné zkrácené informace neposkytoval, a bral to jako věc, která se musí nějakým způsobem vysvětlit. Vedle žalobce mělo posuzované trestní stíhání největší dopady na jeho vztahy se synem a přítelkyní. Přítelkyně byla v obrovském stresu, přesto se snažila být žalobci oporou, založila i facebookovou stránku, snažila se přispívat do různých diskuzí o žalobcově nevině atd. a věnovala tomu všechnen svůj volný čas. Když byl žalobce odsouzen, zůstala na všechno sama. Vnímala to jako obrovské bezpráví. Žalobce jí říkal, že bude 6 let pryč, jestli se nechce rozejít, ale to rozhodně odmítla s tím, že počká, až se žalobce vrátí. V té době tedy nebylo pochyb, že s ním chce zůstat i nadále. Pak si ovšem v době, kdy byl žalobce ve výkonu trestu, našla přítele. Když byl žalobce propuštěn, tak asi 9 měsíců řešili, jestli bude jejich vztah pokračovat. [REDAKCE]

[REDAKCE] Situace tak byla velmi náročná, ale asi po devíti měsících k sobě opět našli cestu. Pokud jde o syna, toho měl žalobce [REDAKCE] ve výlučné péči, měli spolu perfektní vztah, žalobce se mu snažil být oporou v době, kdy se poněkud neklidným způsobem rozváděli s bývalou manželkou. Když pak začal být žalobce trestně stíhán, tak synovi bývalá manželka říkala, že otec je kriminálník, sestra se mu smála, že žije s kriminálníkem ve společné domácnosti atd., což pro něho nebylo příjemné. Syn se snažil žalobce před matkou hájit, ale samozřejmě chytl názory od ní a ve vztazích se žalobcem pak docházelo k různým nedorozuměním a neshodám, které si museli vysvětlovat. Když pak byl žalobce ve výkonu trestu, měla matka na syna čas a velmi sofistikovaným způsobem ovlivňovala jeho vztah k žalobci. Žalobce při návštěvách, kdy jej syn navštěvoval jednou měsíčně, musel synovi různé věci vysvětlovat, dokonce jej poslal i za právním zástupcem, aby si u něho ty věci zjistil. Po návratu z vězení pak nějakou dobu trvalo, než si ty věci vysvětlili a než svůj vztah vrátili tam, kde byl před tím. V současném výkonu trestu syn žalobce opět navštěvuje jednou měsíčně. Trestní stíhání a odsouzení ovlivnilo i žalobcovy rodiče. Ti měli svoji partu důchodců a do té přestali chodit, protože tam poslouchali neustále nějaké narážky na svého syna. Nakolik je to nervově zasáhlo, na kolik z toho byli stresovaní, žalobce nedokáže přesně určit, ale matka na tom byla jednu dobu zdravotně dost špatně. V době probíhajícího trestního stíhání se žalobce snažil rodiče uklidňovat, že se ty věci vysvětlí a vše bude v pořádku, a tam ten vliv nebyl tak silný. Ve chvíli, kdy přišel první nepravomocný rozsudek na 8 let, však začal ten obrovský stres, kdy tomu již přes uklidňování přestávali věřit a propadali skepsi a nervy na nich byly vidět. Když pak přišel pravomocný rozsudek, tak už nebylo co vysvětlovat. Se zmíněnou partou se rodiče již neschází. Pokud jde o vlivy na další okolí, žalobce uvedl, že je členem jachtařského týmu, ze kterého po odsouzení vypadl. Po propuštění mu bylo nabídnuto, aby se vrátil, což učinil, ale již do jiné pozice. Někteří se snažili žalobce podporovat a věřili, že se to třeba jednou vysvětlí. Někteří to naopak vnímali negativně, odvrátili se od něho a žalobce už s nimi vůbec nekomunikuje. Největší vliv to pak mělo na shánění zaměstnání. Po propuštění z výkonu trestu nebylo pro žalobce možné sehnat si zaměstnání v oboru, ve kterém před tím působil, tj. managementu, a bylo to tak až do doby, než nastoupil do současného výkonu trestu. Žalobci bylo bývalými kolegy naznačeno, že u [REDAKCE] není jeho bývalá pozice zastávána tak dobře, jako když ji vykonával on, a byl nepřímo osloven, aby se u vedení ucházel o znovupříjetí, což ale nevyšlo. Bylo mu to odůvodněno tak, že účast

osoby žalobce a spousta věcí kolem toho není u společnosti žádoucí. V médiích byla spousta článků, kde bylo jméno žalobce spojováno jako že s mafií a se jménem [REDAKCE]. Tyto články vycházely v Lidových novinách po celou dobu trestního stíhání. Někdy od 2. 7. 2014 vycházela v Lidových novinách každých 14 dní dvojstrana, kde žalobce neustále pomlouvali, resp. z jeho pohledu jej pomlouvali, z pohledu trestního řízení otiskovali, jak to stojí v trestních spisech. Tím se přijetí žalobce do nějakého zaměstnání stalo v podstatě nemožným. PR pomocí těch novin a dalších médií, které o žalobci psaly nehezkým způsobem, bylo natolik silné, že se každý bál se žalobcem jenom sejit. Články byly hlavně o směnce, což byla hlavní linka. Další trestní stíhání nebylo v tu dobu ještě známo, protože obvinění přišlo až na konci září 2014 a ta kauza ještě nebyla známa, a tak se jen psalo o mafiánské směnce a že přijde něco velkého stran [REDAKCE] ať to všichni sledují. Když žalobce neuspěl u [REDAKCE] zkoušel přes známé najít zaměstnání v různých jiných společnostech, ale všude byl odmítnut a posléze se zaregistroval na úřadu práce. Žalobce cílil na manažerské posty, neboť to je věc, kterou umí, nebyly to ale reakce na nějaké vypsané volné pozice. Později mu bylo v řízení o snížení výživného na dceru řečeno, že se má ucházet i o jiné pozice, avšak zanedlouho na to byl žalobce odsouzen ke třem letům nepodmíněně, takže přestalo být účelné shánět zaměstnání, když věděl, že bude muset nastoupit do vězení. V době, kdy nemohl najít zaměstnání, podporovala žalobce přítelkyně a jinak žil na dluh, něco měl půjčeno od rodičů a něco od sestry. Konečně pak žalobce uvedl, že shora uvedené množství porad s JUDr. Veselým v době, kdy byl žalobce ve vězení, se konalo pro to, že se jednak radili stran dovolání, jednak se jej obhájce snažil nějak psychicky držet nad vodou.

38. Případy trestních stíhání žalobce byly v letech 2014 až 2017 široce medializovány, kdy o nich informovaly zejména Lidové noviny, ale i Mladá fronta DNĚS, Hospodářské noviny či Respekt. Přestože některé z článků informovaly o nyní posuzovaném trestním stíhání samostatně, předmětem zájmu byla především další dvě trestní stíhání, a to zejména věc následně projednávaná u MS Praha pod sp. zn. [REDAKCE], ve které byl mj. stíhán I.R. [REDAKCE] kdy věc byla titulována též jako „[REDAKCE]“. Média informovala o složitých propleteních podnikatelského prostředí, do kterých měli být zapojeni jak [REDAKCE] tak žalobce osobně, kdy byly dovozovány i různé vazby na známá jména osob v minulosti usvědčených z trestné činnosti (R.K. [REDAKCE] apod.). Ve vztahu k posuzovanému trestnímu stíhání žalobce byl užíván i termín „[REDAKCE]“, nikoliv však ze strany orgánů činných v trestním řízení. Z jejich strany nebylo publikováno ani žádné jiné vyjádření, které by mělo být ve vztahu k žalobci dehonestující. V předloženém výběru zpráv končícím červencem 2017 média informovala o celém průběhu kauzy, tj. od zahájení projednávání před soudem, přes prvotní zproštění obžaloby, zrušení tohoto rozsudku a následné pravomocné odsouzení až po zrušení rozsudku ze strany NSČR a propuštění žalobce z vězení *(zjištěno z výběru článků)*.
39. Žádostí ze dne 17. 5. 2018, došlou žalovanému téhož dne, uplatnil žalobce u žalovaného z důvodů následně uvedených v podané žalobě mj. požadavky na náhradu předmětných škod a nemajetkových újem, tj. požadavky na zaplacení částek 263 750 Kč, 24 200 Kč, 31 885 Kč, 660 000 Kč a 2 000 000 Kč. Žalovaný žádost vyřídil stanoviskem ze dne 9. 11. 2018, kterým z důvodů následně uvedených ve vyjádření k žalobě konstatoval vydání nezákonného rozhodnutí a přiznal žalobci náhrady nákladů obhajoby ve výši 214 351,50 Kč a 18 876 Kč, náhradu nákladů na znalecké posudky ve výši 9 500 Kč a náhradu nemajetkových újem ve výši 198 000 Kč a 117 000 Kč *(zjištěno ze žádosti, přípisu žalovaného ze dne 18. 5. 2018 potvrzujícího přijetí žádosti, stanoviska)*.
40. Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:
41. Dle § 5 zákona 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení,

v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, nebo nesprávným úředním postupem.

42. Dle §§ 14, 15 OdpŠk se nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
43. Žalobce splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu škody či nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu.

nezákonné rozhodnutí

44. Dle § 7 OdpŠk mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.
45. Dle § 8 odst. 1 OdpŠk lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
46. Dle § 10 odst. 1 OdpŠk má právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o trestu ten, na němž byl zcela nebo zčásti vykonán trest, jestliže v pozdějším řízení byl obžaloby zproštěn nebo bylo-li proti němu trestní stíhání zastaveno ze stejných důvodů, pro které soud v hlavním líčení rozhodne zprošťujícím rozsudkem. To neplatí, nařídí-li zastavení trestního stíhání prezident republiky, uživ svého práva udílet milost nebo amnestii.
47. Dle ustálené judikatury stát odpovídá i za škodu (újmu) způsobenou zahájením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu, a to na základě extenzivního výkladu § 8 odst. 1 OdpŠk, tedy že se jedná o škodu (újmu) způsobenou nezákonným rozhodnutím.
48. V řízení bylo prokázáno, že trestní stíhání žalobce neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, a je zde tedy dán odpovědnostní titul v podobě nezákonného rozhodnutí, za které je s ohledem na výsledek trestního stíhání považováno usnesení o zahájení trestního stíhání. To ostatně nebylo mezi účastníky ani sporné.
49. Stejně tak bylo v řízení prokázáno, že žalobce byl pravomocně uznán vinným a byl mu uložen trest odnětí svobody, který žalobce částečně vykonal, přičemž po zrušení pravomocných rozsudků byl žalobce následně podané obžaloby zcela zproštěn, a je zde tedy dán odpovědnostní titul v podobě nezákonného rozhodnutí o trestu. Ani to nebylo mezi účastníky sporné.

náklady na zastoupení obhájcem a na znalecké posudky

50. Dle § 31 odst. 1, 3 OdpŠk náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.
51. Tímto zvláštním právním předpisem o mimosmluvní odměně je vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „A1“).
52. Mezi účastníky nebylo sporné, že žalobce využil v předmětném trestním řízení služeb postupně dvou obhájců, kterým za vykonanou obhajobu zaplatil částky 263 750 Kč a 24 200 Kč, obojí

včetně DPH. Bylo tak prokázáno, že žalobci v příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem vznikla škoda.

JUDr. Bruna, Ph.D.

53. Mezi účastníky bylo nesporné, že JUDr. Bruna, Ph.D. vykonal při obhajobě žalobce účelně tyto úkony, které lze považovat za úkony právní služby:

datum	popis	počet úkonů právní služby
5. 2. 2013	převzetí a příprava zastoupení	1
7. 2. 2013	sepis stížností proti Usnesení PČR vydanému dne 18. 1. 2013	0,5
21. 3. 2013	účast u výslechu obviněného žalobce 9.10-12.30 hod.	2
15. 4. 2013	porada 15.00-16.40 hod.	1
18. 4. 2013	účast u výslechu svědka K [redacted] ve VV [redacted] 9.40-10.20 hod.	1
23. 4. 2013	účast u výslechu obviněného N [redacted] 9.30-10.00 hod.	1
7. 5. 2013	účast u výslechu svědka V [redacted] 9.00-11.30 hod.	2
21. 5. 2013	účast u výslechu svědka Š [redacted] 13.00-14.45 hod.	1
23. 5. 2013	porada (průběh vyšetřování) 18.10-19.30 hod.	1
30. 5. 2013	účast u výslechu obviněného N [redacted] 14.20-16.00 hod.	1
13. 6. 2013	účast u výslechu obviněného N [redacted] 13.10-14.45 hod.	1
17. 6. 2013	účast u výslechu svědka G [redacted] 10.55-12.10 hod.	1
9. 7. 2013	účast u výslechu svědka Š [redacted] 10.10-10.25 hod.	1
11. 9. 2013	porada (před prostudováním spisu) 14.40-16.15 hod.	1
12. 9. 2013	prostudování spisu 9.00-11.10 hod.	2
18. 10. 2013	porada (po ukončení vyšetřování) 18.00-19.40 hod.	1
3. 2. 2014	porada (před hlavním líčením) 18.05-19.40 hod.	1
6. 2. 2014	účast u hlavního líčení 08.30-10.00 hod., 10.15-10.20 hod.	1
11. 3. 2014	účast u hlavního líčení 08.30-10.00 hod.	1
17. 4. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-10.00 hod.	1
22. 5. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-10.30 hod.	1

30. 6. 2014	účast u hlavního líčení 08.30-08.50 hod., 9.05-9.10 hod.	1
16. 9. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-9.13 hod., 9.26-9.30 hod.	1
29. 9. 2014	porada (před konáním hlavního líčení) 18.05-19.30 hod.	1
30. 9. 2014	účast u hlavního líčení 8.00-8.28 hod.	1
1. 10. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-9.08 hod., 9.21-9.25 hod.	1
20. 10. 2014	porada (před konáním hlavního líčení) 18.05-19.55 hod.	1
22. 10. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-8.41 hod.	1
23. 10. 2014	účast u hlavního líčení 8.30-10.15 hod., 10.35-11.40 hod., 14.30-15.25 hod.	3
14. 5. 2015	účast u veřejného zasedání 9.00- hod.	1
21. 10. 2015	porada (průběžná konzultace) 16.30-18.00 hod.	1
9. 2. 2016	účast u hlavního líčení 12.15-16.00 hod.	2
11. 2. 2016	účast u hlavního líčení 9.15-10.19 hod., 10.25-10.36 hod.	1
9. 3. 2016	porada (příprava na hlavní líčení) 18.00-19.20 hod.	1
14. 3. 2016	účast u hlavního líčení 8.30-9.20 hod., 12.00-12.35 hod.	1
25. 4. 2016	účast u hlavního líčení 8.30-10.30 hod., 10.50-11.48 hod.	2
25. 4. 2016	porada (konzultace) 16.15-17.35 hod.	1
16. 6. 2016	porada (konzultace rozsudku) 18.10-19.45 hod.	1
23. 2. 2017	návštěva žalobce ve Vazební věznici [redacted] (konzultace ve věci dovolání) 11.15-12.25 hod.	1
20. 3. 2017	návštěva žalobce ve Vazební věznici [redacted] (konzultace ve věci dovolání) 19.30-20.45 hod.	1
celkem		46,5

54. Mezi účastníky bylo dále nesporné účelné provedení dalších 11 porad (ve dnech 20. 3. 2013, 6. 5. 2013, 9. 3. 2014, 16. 4. 2014, 20. 5. 2014, 5. 12. 2014, 8. 2. 2016, 22. 4. 2016, 9. 9. 2016, 2. 12. 2016, 14. 12. 2016), neshodli se však v počtu úkonů právní služby, za které by tyto porady měly být považovány, když tyto porady trvaly 2 více hodin. Soud v této souvislosti odkazuje na usnesení VS Praha ze dne 7. 8. 2006, sp. zn. 1 To 37/2006, dle kterého: „Za poradu s klientem přesahující jednu hodinu náleží obhájci odměna za jeden úkon právní služby bez ohledu na to, jak byla porada dlouhá a o jakou dobu přesáhla stanovenou minimální délku (§ 11 odst. 1 písm. e, písm. f, písm. g, písm. i/ advokátního tarifu)“. Soud tedy považoval za účelně provedených dalších 11 úkonů právní služby, když každou z uvedených porad hodnotil jako 1 úkon právní služby.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Dračková

55. Dále bylo mezi účastníky nesporné účelné provedení úkonů – účasti u hlavních líčení a veřejného zasedání ve dnech 5. 2. 2014, 10. 3. 2014, 10. 2. 2016 a 8. 12. 2016, kdy se však opět neshodli v tom, kolik úkonů právní služby by za tyto účasti mělo být přiznáno. Soud v této souvislosti odkazuje na usnesení VS Praha ze dne 21. 7. 2001, sp. zn. 12 To 97/2001, dle kterého: „Při určování a účtování úkonů právní pomoci advokátem v trestním řízení je třeba vycházet ze zásady, že první a každý další den hlavního líčení se začíná nový úkon a že dobu úkonů provedených v této souvislosti v různých dnech nelze sčítat. V rámci jednoho dne je však třeba sčítat časy úkonů právní služby a podle výsledků pak v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. g) vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, stanovit počet úkonů právní služby.“ a na usnesení VS Praha ze dne 20. 3. 1997, sp. zn. 8 To 24/97, dle kterého: „Do doby účasti na jednání před soudem, tedy do úkonu právní služby, lze zahrnovat jen ty přestávky, kdy jednání bylo přerušeno na dobu 30 minut a kratší (§ 11 odst. 1 písm. g) vyhl. č. 177/1996 Sb.). Pokud je jednání přerušeno na dobu delší než 30 minut, vztá se doba přerušení do času proražkaného v souvislosti s poskytnutím právní služby (§ 14 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb.).“ Soud tak uvedené účasti u hlavních líčení a veřejného zasedání hodnotil následovně:
- hlavní líčení se dne 5. 2. 2014 konalo v době 9.00-11.43 hod. + v době 13.00-14.00 hod., jedná se tak o 2 – 1 úkon právní služby,
 - hlavní se dne 10. 3. 2014 konalo v době 8.30-9.00 hod + v době 9.40-11.00 hod. – v době 13.00-14.25 hod., jedná se tak o 1 + 1 + 1 úkon právní služby,
 - hlavní líčení se dne 10. 2. 2016 konalo v době 8.30-12.00 hod. + v době 12.45-13.17 hod., jedná se tak o 2 + 1 úkon právní služby,
 - veřejné zasedání se dne 8. 12. 2016 konalo v době 9.00-12.00 hod. + 13.30-14.00 hod., jedná se tak o 2 + 1 úkon právní služby.
- Soud tedy považoval za účelně provedených dalších 12 úkonů právní služby.
56. Při hlavním líčení konaném dne 27. 4. 2016 byl pouze vyhlášen rozsudek, jedná se tak o ½úkon právní služby dle § 11 odst. 2 písm. f) AT.
57. Konečně se pak soud neztotožnil (byť se shodným) hodnocením účastníků úkonu ze dne 12. 9. 2016, tj. sepis odvolání do rozsudku vydaného dne 27. 4. 2016, který na rozdíl od účastníků považoval za celý úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. k) AT.
58. S ohledem na výše uvedené lze tedy (bez hodnocení dalších sporných úkonů) považovat za účelně provedených 70 celých úkonů a 2 ½úkony právní služby.
59. Pokud jde o výši odměny obhájce za 1 úkon právní služby, žalobce byl
- od zahájení trestního stíhání až po první rozsudek KS Praha ze dne 23. 10. 2014 stíhán pro trestný čin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, tj. trestný čin s horní hranicí trestní sazby deset let, a pro trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku, tj. trestný čin s horní hranicí trestní sazby 12 let; dle § 10 odst. 3 písm. d) AT tak činí tarifní hodnota 50 000 Kč a odměna za 1 úkon právní služby 3 100 Kč (§ 7 bod 5. AT),
 - od prvního rozsudku KS Praha ze dne 23. 10. 2014 až po rozsudek VS Praha ze dne 8. 12. 2016 stíhán pro trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku, tj. trestný čin s horní hranicí trestní sazby 12 let; dle § 10 odst. 3 písm. d) AT tak činí tarifní hodnota 50 000 Kč a odměna za 1 úkon právní služby 3 100 Kč (§ 7 bod 5. AT),
 - od rozsudku VS Praha ze dne 8. 12. 2016 stíhán pro trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, tj. trestný čin s horní hranicí trestní sazby 10 let; dle § 10 odst. 3 písm. c) AT tak činí tarifní hodnota 30 000 Kč a odměna za 1 úkon právní služby 2 300 Kč (§ 7 bod 5. AT),
60. Na základě shora učiněných skutkových zjištění soud uzavřel, že JUDr. Bruna, Ph.D. vykonal 67 celých úkonů právní služby a 2 ½úkony právní služby, za které mu náleží odměna ve výši

3 100 Kč za úkon, tj. 210 800 Kč, a 3 celé úkony právní služby, za které mu náleží odměna ve výši 2 300 Kč za úkon, tj. 6 900 Kč, celkem tedy odměna ve výši 217 700 Kč.

61. Vedle odměny náleželo 72 paušálních náhrad hotových výdajů dle § 13 A1 v celkové výši 21 600 Kč (72x 300 Kč).
62. Dále vedle odměny náležely náhrady promeškaného času dle § 14 odst. 1 písm. b), odst. 3 AT za dobu přerušení hlavního líčení a veřejného zasedání ve dnech 5. 2. 2014: 3x (11.43-13.00 hod.), 10. 3. 2014: 2x (9.00-9.40 hod.) + 4x (11.00-13.00 hod.), 10. 2. 2016: 2x (12.00-12.45 hod.), 8. 12. 2016: 3x (12.00-13.30 hod.), tj. celkem ve výši 1 400 Kč (14x 100 Kč).
63. Konečně pak náležela též DPH ve výši 21 % z odměny a náhrad ve výši 50 547 Kč.
64. Soud tedy uzavřel, že žalobce na nákladech obhajoby JUDr. Brunou, Ph.D. účelně vynaložil (počítáno dle A1) minimálně částku 291 247 Kč, a jeho požadavek na náhradu celé skutečně zaplacené částky 263 750 Kč je tak možno považovat za důvodný. Jelikož žalovaný žalobci na náhradě těchto nákladů zaplatil jen částku 214 351,50 Kč, považoval soud podanou žalobu v této části za důvodnou a do požadované částky 49 398,50 Kč jí vyhověl.
65. Soud v této souvislosti dodává, že má za to, že v daném směru je vázán toliko § 31 odst. 3 OdpŠk a příslušnými ustanoveními AT, které stanoví způsob a výši náhrady nákladů obhajoby, dále žalobou vymezeným rozsahem poskytnuté právní služby a celkovou požadovanou částkou, resp. celkovou částkou poškozeným na nákladech obhajoby skutečně zaplacenou. Při nahrazení v žalobě zjevně chybně uplatněného výpočtu prostřednictvím odměny 2 300 Kč za 1 úkon právní služby výpočtem správným k překročení žalobního požadavku nedochází.

JUDr. Veselý

66. Mezi účastníky bylo nesporné, že JUDr. Veselý vykonal při obhajobě žalobce účelně 6 úkonů právní služby: převzetí a příprava obhajoby, sepis dovolání, účast u hlavního líčení dne 8. 9. 2017 v rozsahu dvou úkonů (což v souladu se shora citovanou judikaturou odpovídá skutečnému průběhu hlavního líčení v době 8.30-10.15 hod. + v době 13.30-14.00 hod.) a 2 porady ve dnech 29. 3. a 27. 6. 2017.
67. Přestože JUDr. Veselý poskytoval žalobci dle jeho výpovědi v době výkonu trestu odnětí svobody nejenom právní službu v souvislosti s dovoláním, ale i psychickou podporu, lze dle názoru soudu jednak s ohledem na rozsáhlost a komplikovanost předmětné věci, jednak s ohledem na skutečnost, že JUDr. Veselý v předchozím průběhu řízení žalobce nezastupoval, a musel tak celou věc se žalobcem detailně probrat, ale i s ohledem na délku pobytu žalobce ve výkonu trestu, považovat další minimálně 2 porady (kterékoliv z těch, které byly skutečně provedeny a trvaly více než 1 hodinu – viz výše) za úkony účelně provedené při obhajobě žalobce.
68. Pokud jde o výši odměny obhájce za 1 úkon právní služby, žalobce byl poté, co byly odsuzující rozsudky zrušeny k jeho dovolání, a kdy tak v dalším řízení nemohlo dojít k jeho odsouzení pro závažnější trestný čin, stíhán pro trestný čin neoprávněného opatření, paděláním a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, tj. trestný čin s horní hranicí trestní sazby 10 let; dle § 10 odst. 3 písm. c) A1 tak činí tarifní hodnota 30 000 Kč a odměna za 1 úkon právní služby 2 300 Kč (§ 7 bod 5. AT),
69. Soud tedy uzavřel, že JUDr. Veselý vykonal 8 úkonů právní služby, za které mu náleží odměna ve výši 18 400 Kč (8x 2 300 Kč). Vedle odměny mu náleží 8 paušálních náhrad hotových výdajů dle § 13 A1 v celkové výši 2 400 Kč (8x 300 Kč) a náhrada promeškaného času dle § 14 odst. 1 písm. b), odst. 3 AT za dobu přerušení hlavního líčení dne 8. 9. 2017: 7x (10.15-13.30 hod.). Konečně pak náleží též DPH ve výši 21 % z odměny a náhrad ve výši 4 515 Kč.

70. Soud tedy uzavřel, že žalobce na nákladech obhajoby JUDr. Veselým účelně vynaložil (počítáno dle AT) minimálně částku 26 015 Kč, a jeho požadavek na náhradu celé skutečně zaplacené částky 24 200 Kč je tak možno považovat za důvodný. Jelikož žalovaný žalobci na náhradě těchto nákladů zaplatil jen částku 18 876 Kč, považoval soud podanou žalobu v této části za důvodnou a do požadované částky 5 324 Kč jí vyhověl.

znalecké posudky

71. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce nechal posudek PhDr. Svobodové, Ph.D. zpracovat v reakci na hodnocení jím dříve předloženého posudku zpracovaného doc. Mgr. Skarnitzlem, Ph.D. ze strany KS Praha v odsuzujícím rozsudku ze dne 27. 4. 2016, když tento dřívější posudek nebyl dle názoru KS Praha způsobilý vyvrátit závěry posudku zpracovaného Ing. Švendou, Ph.D., předloženého v řízení poškozeným, a to mj. proto, že nebyl zpracován znalcem zapsaným v seznamu znalců. PhDr. Svobodová, Ph.D. byla na rozdíl od doc. Mgr. Skarnitzla, Ph.D. znalcem zapsaným v seznamu znalců, jí zpracovaný posudek byl k důkazu proveden v rámci druhého odvolacího řízení, kdy byla znalkyně i vyslechnuta. Dle názoru soudu je tak nerozhodné, že v odůvodnění konečného zprošťujícího rozsudku KS Praha není tento posudek uveden. Jen z této skutečnosti nelze činit závěr o neúčelnosti nákladů vynaložených na zpracování posudku. V době, kdy nechal posudek zpracovat, žalobce nemohl vědět, jestli právě na tomto důkazu soud založí svůj závěr o jeho zproštění obžaloby. Z popsanych okolností přitom nelyne, že by se mělo jednat o důkaz zjevně zbytečný či mířící mimo předmět daného trestního řízení.
72. Soud tedy uzavřel, že žalobce náklad na posudek zpracovaný PhDr. Svobodovou, Ph.D. vynaložil účelně jako náklad, který měl směřovat k odstranění nezákonného rozhodnutí, a má tedy právo na jeho náhradu. Rovněž v této části tak soud považoval žalobu za důvodnou a do požadované částky 22 385 Kč jí vyhověl.

nemajetková újma

73. Dle § 31a odst. 1, 2 OdpŠk se bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

trestní stíhání

74. Dle ustálené judikatury (viz např. rozsudek NSČR sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 či nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3193/10) i „při důsledném respektování presumpce nevinny představuje každé trestní řízení významný zásah do soukromého a osobního života trestně stíhaného a negativně se dotýká jeho cti a dobré pověsti. Takový zásah je o to intenzivnější, prokáže-li se následně, že se skutek, z něhož byl jednatel obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem“. Vznik nemajetkové újmy při nezákonném trestním stíhání se tedy v určitém základním (obecném) rozsahu presumuje. Na poškozeném pak je, aby v řízení tvrdil a prokázal konkrétní formu a intenzitu takové újmy.
75. Pokud jde o kritéria, která je při posuzování nemajetkové újmy a stanovení formy či výše zadostiučinění nutno zejména zvažovat (definovaná v již odkazovaném rozsudku NSČR sp. zn. 30 Cdo 2813/2011), tj. povaha trestní věci, délka trestního stíhání, a především dopady trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby, vyplynulo z provedeného dokazování, že žalobce byl stíhán nejprve pro zločin čin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody ve výměře 5 až 10 let, a pro zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody ve výměře 8 až 12

let nebo propadnutí majetku. Následně byl stíhán „jen“ pro zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku a nakonec byl stíhán pro zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody ve výměře 5 až 10 let nebo propadnutí majetku. Žaloby tedy byl ohrožen vysokou trestní sazbou, a přestože dosud nebyl trestán, byl by mu v případě uznání viny ukládán trest s největší pravděpodobností jako nepodmíněný, což se ostatně též v případě následně zrušeného rozsudku potvrdilo. Žalobce byl stíhán pro majetkový a hospodářský trestný čin, resp. následně jen pro trestný čin hospodářský, tj. pro činy, se kterými je obecně spojeno nižší společenské odsouzení než např. u trestných činů proti životu a zdraví či svobodě a lidské důstojnosti. To je okolnost, která intenzitu vzniklé nemajetkové újmy do jisté míry snižuje. Na druhou stranu intenzitu způsobené újmy umocňuje skutečnost, že se jednalo o první střet žalobce s trestním řízením, že stíhanými činy měl způsobit škody v řádu desítek, resp. stovek milionů Kč a že skutky, pro které byl stíhán, vůbec nebyly trestným činem.

76. Pokud jde o délku trestního stíhání, toto bylo zahájeno usnesením ze dne 18. 1. 2013, doručeným žalobci dne 5. 2. 2013, a skončeno bylo právní mocí rozsudku KS Praha dne 30. 11. 2017. Trestní stíhání tedy trvalo 4 roky a téměř 10 měsíců. Přiměřenost délky řízení nebyla u tohoto nároku předmětem posuzování, objektivně však trvalo nezákonné trestní stíhání dlouho. Délku trestního stíhání je tak nutno považovat za kritérium, které intenzitu nemajetkové újmy zvyšuje.
77. Z provedených důkazů nevezal soud za prokázané, že by trestní stíhání bylo vůči žalobci zahájeno a dále vedeno svévolně či šikanózně, řízení nebylo zatíženo procesními vadami. Toho se ostatně žalobce ani nedovolával. K vyhotovení a použití falešné směnky skutečně došlo a konečné posouzení, zda v tomto lze spatřovat trestný čin přičitatelný žalobci, bylo na soudech po provedeném dokazování.
78. Pokud jde o dopady trestního stíhání do osobnostní sféry žalobce, výpovědi žalobce a svědkyně byly prokázány obecné dopady spojované obvykle s trestním stíháním, jako jsou stres, nervozita, nejistota, obavy z odsouzení. U žalobce však tyto faktory přerostly až v duševní poruchu [redacted] kdy žalobce vyhledal pomoc psychiatra a nějakou dobu se psychiatricky léčil, a to i za užívání medikace, jak vyplynulo z výpovědí a lékařských zpráv. Z výpovědí dále vyplynulo, že trestní stíhání mělo negativní dopady zejména na vztah žalobce s přítelkyní, kdy do tohoto vztahu se přenášely stres a nejistota prožívané samotným žalobcem, a přestože se přítelkyně snažila žalobce podporovat a její podporu neztratil dodnes, období trestního stíhání bylo pro jejich vztah velmi zatěžující a vyvolávalo mezi nimi konflikty. Přítelkyně žalobce zřejmě [redacted] stalo se tak ovšem v době, když již byl žalobce stíhán i v jiných věcech, a nelze tak danou skutečnost spojovat jen se stíháním posuzovaným. Dále mělo trestní stíhání negativní vliv na vztahy žalobce se synem a rodiči, kterým musel situaci vysvětlovat a uklidňovat je, byť ve vztahu zejména se synem stíhání trvalejších následků zřejmě nezanechalo. Naopak strýc se se žalobcem přestal bavit úplně. Vztahy žalobce s dcerou byly narušené již před trestním stíháním, stíhání však tyto špatné vztahy zřejmě ještě umocnilo. Z provedených výpovědí pak vzal soud za prokázané i negativní dopady stíhání do pracovního života žalobce. O zaměstnání u [redacted] žalobce přišel v důsledku nezákonného odsouzení, což je předmětem samostatného nároku, bylo však prokázané, že po propuštění z výkonu trestu žalobce nemohl nalézt nové zaměstnání. Na druhou stranu však nelze přehlížet, že žalobce cílil jen na manažerské pozice a nesnažil se nalézt uplatnění v jiných oborech a že v dané době probíhala již další trestní stíhání žalobce, a nelze tak tento následek jednoznačně spojovat jen s předmětným trestním stíháním. Provedenými důkazy bylo dále prokázané, že případ žalobce byl silně medializován, kdy v předložených článcích bylo přímo uváděno i celé jméno a příjmení žalobce. Jak však vyplynulo z předložených článků, tato medializace jednak nebyla ve vztahu k žalobci jen negativní, média informovala nejen o odsouzení žalobce, ale i o jeho prvotním zproštění obžaloby a následném propuštění z výkonu trestu po zásahu NSČR (články z doby po 8. 9.,

resp. 30. 11. 2017 nebyly v řízení předloženy, lze však předpokládat, že stejně jako o předchozím vývoji bylo ze strany médií informováno i o (pravomocném) zproštění žalobce obžaloby), jednak se netýkala jen nyní posuzovaného trestního stíhání, ale naopak bylo hojně informováno právě o dalších trestních stíháních, kde žalobce vystupoval s jinými mediálně známými osobami. Z provedených důkazů nevyplývá, že by orgány činné v trestním řízení k medializaci přispěly, že by narušily presumpci nevinny. Soud tak má za to, že zde došlo k přetržení příčinné souvislosti (viz rozsudek NSČR sp. zn. 30 Cdo 4280/2011), a že tedy nelze medializaci klást k tíži státu jako kritérium, které by mělo zvyšovat odškodňovanou nemajetkovou újmu. Konečně pak je nutno zdůraznit, že lze jen těžko konkrétně odlišit mezi vícero trestními stíháními, která probíhala z velké části paralelně, kdy újma vzniklá žalobci je v konečném důsledku výsledkem vlivu všech těchto stíhání, jak trefně uvedla slyšená svědkyně. Přestože lze uvěřit, že posuzované trestní stíhání zahájené jako první žalobce vnímal nejintenzivněji a že způsobené újmy na ně zřejmě připadá největší díl, soud neuvěřil relativizaci dopadů dalších trestních stíhání podávané žalobcem v jeho výpovědi, když tato stíhání nakonec vyústila v tříletý nepodmíněný trest odnětí svobody. Újmu způsobenou trestními stíháními, která byla důvodná a ve kterých byl žalobce pravomocně odsouzen, nelze přičítat státu a tuto odškodňovat.

79. Na základě všech uvedených skutečností, která mají nemajetkovou újmu umocňovat či naopak snižovat, a se zohledněním podílu i dalších trestních stíhání vzal soud za prokázané, že žalobci vznikla v důsledku předmetného trestního stíhání nikoliv zanedbatelná nemajetková újma. Takovou újmu je pak dle názoru soudu nutno nahradit v penězích, což žalovaný již v předsoudní fázi z větší části učinil, přesto však soud již poskytnutou finanční satisfakci nepovažoval za zcela dostačující. Příklad žalobce soud porovnal s těmito věcmi:

věc projednávaná u zdejšího soudu pod sp. zn. [redacted] a následně u MS Praha pod sp. zn. [redacted]

Poškozený v porovnávané věci byl obdobně jako žalobce stíhán pro vícero trestných činů (nejprve pro zvláště závažné zločiny účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku a přijetí úplatku dle § 331 odst. 2, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, následně pro trestné činy účast na zločinném spolčení dle § 163a odst. 1 trestního zákona zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákona) a byl ohrožen uložením trestu odnětí svobody ve výměře nejprve 5 až 12 let, později ve výměře 3 až 10 let. Poškozený v porovnávané věci byl též omezen na osobní svobodě (byl 93 dnů ve vazbě). Oproti případu žalobce pak byl poškozený v porovnávané věci stíhán za závažnější trestnou činnost, byla zde medializace přičitatelná státu, došlo k profesní likvidaci poškozeného, byly zde výraznější zdravotní problémy a výraznější dopady na dceru a manželku než v případě žalobce. Na druhou stranu bylo trestní stíhání v porovnávaném případě kratší, kdy trvalo jen necelé 3 roky. V porovnávaném případě bylo poškozenému přiznáno zadostiučinění ve výši 500 000 Kč.

věc projednávaná u KS Brno pod sp. zn. [redacted] (věc odkazovaná žalobcem)

Poškozený v porovnávané věci byl stíhán toliko pro jeden trestný čin – zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1, odst. 3 trestního zákona, za který byl ohrožen uložením trestu odnětí svobody ve výměře 8 až 16 let. Bylo zde jen krátkodobé omezení osobní svobody (zadržení) v trvání 2 dnů. Poškozený v porovnávané věci byl na rozdíl od žalobce stíhán pro trestný čin proti životu a zdraví, kterým byla způsobena smrt, navíc blízkého příbuzného (strýce) poškozeného. Byla zde medializace přičitatelná státu, intenzivnější dopady v pracovní oblasti v podobě zrušení obchodních partnerů, výraznější zdravotní problémy nejen na straně poškozeného, ale i u jeho sestry a matky, rozpad vztahu s přítelkyní, narušení vztahů s bývalou manželkou, dalšími členy rodiny. Poškozený v porovnávané věci čelil útokům „sousedů“

na malém městě. Na druhou stranu zde byla kratší doba trestního stíhání v délce 14 měsíců. V porovnávaném případě bylo poškozenému přiznáno zadostiučinění ve výši 439 000 Kč.

věc projednávaná u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] a následně u MS Praha pod sp. zn. [REDAKCE] (věc odkazovaná žalovaným)

Poškozený v porovnávané věci byl obdobně jako žalobce stíhán pro vícero trestných činů (trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona následně překvalifikovaný na trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona a trestný čin vystavení nepravdivého potvrzení dle § 129 trestního zákona) a byl ohrožen uložením trestu odnětí svobody ve výměře nejprve 5 až 12 let, později ve výměře 2 až 8 let. Jednalo se jako u žalobce o stíhání pro majetkovou trestnou činnost s obdobnými dopady v osobním životě jako u žalobce. Oproti případu žalobce zde byla medializace přičitatelná státu, delší doba trestního stíhání (7 let) a výraznější zásahy v pracovním životě poškozeného. Na druhou stranu zde nebylo omezení na osobní svobodě, nebyly zde zdravotní problémy. V porovnávaném případě bylo poškozenému přiznáno zadostiučinění ve výši 210 000 Kč.

80. Po zohlednění shora učiněných zjištění a porovnání případu žalobce s uvedenými jinými případy, kdy u žalobce došlo k výrazně mírnějším zásahům než u prvních dvou případů a tyto dopady se blíží případu třetímu, považoval soud za přiměřenou výši zadostiučinění částku 200 000 Kč. Jelikož žalovaný žalobci již zaplatil částku 117 000 Kč, považoval soud podanou žalobu v této části za důvodnou pouze do částky 83 000 Kč, do které jí vyhověl, a do zbylých 1 740 000 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.

odsouzení a výkon trestu

81. Dle rozsudku NSČR sp. zn. 30 Cdo 914/2011 je při úvaze o formě a výši odškodnění v případě nezákonného omezení osobní svobody třeba přihlídnout ke třem základním kritériím, kterými zpravidla jsou: povaha trestní věci, celková délka omezení osobní svobody a následky v osobní sféře poškozené osoby. Samotné držení ve vazbě má z povahy věci negativní dopady do svobody pohybu či do práva na soukromí, a v tomto ohledu výkon vazby sám o sobě působí újmu na základních právech, svobodách a důstojnosti dotčené osoby. Adekvátním odškodněním je částka v rozmezí 500 Kč až 1 500 Kč za jeden den trvání vazby, v jejímž rámci soud promítne jiné, zde uvedené a popřípadě neuvedené okolnosti svého posuzování. K tomuto rozmezí je však nutno přistupovat pouze jako k orientačnímu s tím, že podléhá toliko úvaze soudu v konkrétním případě, k jaké částce dospěje. Byť se uvedený rozsudek týká odškodňování újmy způsobené výkonem vazby, lze jeho východiska použít i pro odškodňování újmy způsobené výkonem trestu odnětí svobody.
82. Žalobce byl ve výkonu trestu od 16. 2. 2017 do 27. 6. 2017, tj. po dobu 132 dnů. Pokud jde o povahu trestní věci, je tato popsána shora v odstavci č. 75, na který lze plně odkázat. Je zde však potřeba zdůraznit, že oproti trestnímu stíhání, u kterého je podstatná nejistota, zda bude obviněný uznán vinným a odsouzen, a oproti vazbě, která je z povahy věci institutem dočasným, nemajícím sankční povahu, žalobce do věznice nastupoval jako pravomocně odsouzený s jistotou (pominou-li se možnosti podmíněného propuštění apod.) pobytu v délce 6 let.
83. Pokud jde o dopady do sféry žalobce, bylo prokázáno, že po pravomocném odsouzení u žalobce vyvrcholily psychické problémy, pro které vyhledal pomoc psychiatra a v léčbě pak pokračoval i po nástupu výkonu trestu. Kulminovaly negativní dopady na vztahy žalobce s přítelkyní, která byť žalobce ve vězení pravidelně navštěvovala a věřila v jeho nevinu, si dočasně našla jiného partnera, dopady na vztahy žalobce se synem a rodiči. V důsledku odsouzení přišel žalobce o zaměstnání u [REDAKCE]. I stran odsouzení byla prokázána rozsáhlá medializace, kterou však dle názoru soudu nelze ze stejných důvodů jako u trestního stíhání přičítat státu.

84. Po zvážení uvedené typové odlišnosti omezení osobní svobody ve formě výkonu trestu od výkonu vazby a prokázaných konkrétních dopadů do sféry žalobce, kdy i u těchto má soud (vyjma ztráty zaměstnání) za to, že je nelze zcela oddělovat od ostatních trestních stíhání žalobce a nebyla způsobena výlučně předmětným nezákonným odsouzením a částečným výkonem trestu, dospěl soud k závěru, že dostatečným odčiněním nemajetkové újmy je poskytnutí zadostiučinění na horní hranici rozpětí stanoveného odkazovaným rozsudkem NSČR, stanovené pro závažné újmy způsobené výkonem vazby.
85. Jelikož pak žalovaný kompenzaci v uvedené výši žalobci již poskytl, považoval soud žalobu v požadavku na zaplacení částky 462 000 Kč za nedůvodnou a v této části ji zcela zamítl.
86. Pokud jde o požadované příslušenství, žalovaný se nezaplacením předmětných částek do dne splatnosti dostal do prodlení, a vznikla mu tak povinnost platit vedle jistiny též úroky z prodlení, a to ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Žalovaný se dostal do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku, kdy dle § 15 odst. 1 OdpŠk přízná-li ústřední orgán náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. S ohledem na znění citovaného ustanovení stojí soudní judikatura na konstantním závěru, že stát se ocitá v prodlení s náhradou škody způsobené nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím teprve marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, jež začíná běžet ode dne uplatnění nároku poškozeným u příslušného úřadu. Teprve ode dne následujícího po uplynutí této lhůty jej stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení, kdy uplatněním je okamžik doručení žádosti žalobce o náhradu škody (újmy) žalovanému. Žádost žalobce byla doručena žalovanému dne 17. 5. 2018 a lhůta 6 měsíců skončila dne 17. 11. 2018. Soud tak považoval požadavek žalobce na zaplacení úroku z prodlení od 20. 11. 2018 za důvodný, a požadované příslušenství tak žalobci z částek přiznaných tímto rozsudkem přiznal.
87. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o. s. ř., dle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. Předmětem řízení bylo pět nároků, a to náhrada škody – náklady JUDr. Bruny, Ph.D. s tarifní hodnotou ve výši 49 398,50 Kč dle § 8 odst. 1 AT, náhrada škody – náklady JUDr. Veselého s tarifní hodnotou ve výši 5 324 Kč dle § 8 odst. 1 AT, náhrada škody – náklady na znalecký posudek s tarifní hodnotou ve výši 22 385 Kč dle § 8 odst. 1 AT, náhrada nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního stíhání s tarifní hodnotou ve výši 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) AT a náhrada nemajetkové újmy z titulu nezákonného odsouzení a výkonu trestu s tarifní hodnotou ve výši 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) AT. Žalobce dosáhl satisfakce uložení povinnosti žalovanému nahradit mu nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním, lze tak na něho ve smyslu zásad úspěchu ve věci pohlížet obdobně, jako by byl s tímto nárokem na náhradu nemajetkové újmy plně úspěšný, byť mu nebylo přiznáno jím požadované plnění v plné výši (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 2707/2013). Plně úspěšný pak byl žalobce i stran všech třech nároků na náhradu škody. Žalovaný byl plně úspěšný stran nároku na náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonného odsouzení a výkonu trestu. Počítáno dle tarifních hodnot, tedy byl žalobce úspěšný do částky 127 107,50 Kč (71,77 % předmětu řízení), žalovaný byl úspěšný do částky 50 000 Kč (28,23 % předmětu řízení), a žalobce tak má právo na náhradu 43,54 % svých nákladů.
88. Žalobci, který byl v řízení právně zastoupen, vznikly náklady v celkové výši 102 783 Kč, která je tvořena
- zaplaceným soudním poplatkem dle položky č. 8a Sazebníku soudních poplatků ve výši 10 000 Kč (5x 2 000 Kč),
 - 9x odměnou právního zástupce za 9 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, sepis žaloby, účast na jednání soudu dne 12. 6. 2019, sepis vyjádření ze dne 29. 7. 2019, účast na jednání soudu dne 28. 8. 2019, 2x účast na jednání soudu, které trvalo více než 2 hodiny, dne 30. 10. 2019, sepis závěrečného návrhu dne 6. 11. 2019, účast na jednání soudu dne 11. 12. 2019) dle § 7 bodu 5. AT v celkové výši 73 980 Kč (9x 8 220 Kč), když za tarifní

hodnotu byla dle § 8 odst. 1 a § 9 odst. 4 písm. a) AT ve spojení s § 12 odst. 3 AT (šlo o spojení pěti věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem) vzata částka 177 107,50 Kč,

- paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce za 9 úkonů právní služby dle § 13 odst. 4 AT v celkové výši 2 700 Kč (9x 300 Kč),

- DPH ve výši 21 % z odměny a náhrad právního zástupce ve výši 16 103 Kč.

Žalobci pak soud přiznal náhradu 43,54 % jeho nákladů, tj. částku 44 751,72 Kč.

89. Požadovanou náhradu odměny a náhradu hotových výdajů právního zástupce za úkon uplatnění nároku na náhradu újmy u žalovaného soud žalobci nepřiznal, když taková náhrada je výslovně vyloučena ustanovením § 31 odst. 4 OdpŠk.
90. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 částí věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaný jako organizační složka státu řídí. Stejná lhůta pak byla v rámci rovnosti účastníků stanovena i pro plnění žalobce.

Poučení:

Protiv tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo provedení exekuce.

Praha 11. prosince 2019

Mgr. Martin Trepka v.r.
soudce